

RAPORT Z RYNKU

Ceny uprawnień EUA

W kwietniu 2026 r. ceny uprawnień EUA utrzymywały się w przedziale 70-76 EUR. Początkowo rynek obronił ważny technicznie poziom 70 EUR, a później ceny uprawnień przebiły się ponad poziom 75 EUR. Nie zdołały jednak utrzymać wysokich wartości oddając wszystkie wcześniejsze wzrosty, co doprowadziło do spadków do 72 EUR w końcówce kwietnia br. Na ceny uprawnień największy wpływ miały informacje o rezerwie MSR i benchmarkach oraz sytuacja geopolityczna na Bliskim Wschodzie, kształtująca ceny surowców energetycznych negatywnie skorelowanych z cenami uprawnień.

Czynniki PRO-WZROSTOWE:

- Doniesienia medialne o możliwych rozmowach pokojowych dotyczących odblokowania cieśniny Ormuz (spadek cen surowców energetycznych).

Czynniki PRO-SPADKOWE:

- Kosmetyczna zmiana zaproponowana przez KE w mechanizmie MSR.
- Sytuacja geopolityczna na Bliskim Wschodzie i wzrost cen surowców w wyniku zamknięcia cieśniny Ormuz (obawa o powtórzenie kryzysu energetycznego i spadku aktywności gospodarczej z 2022 r.).
- Spadek emisji w EU ETS o ok. 1,5% w 2025 r. w stosunku do 2024 r.

Ceny uprawnień EUA na rynku wtórnym (spot) ICE/EEX wzrosły na przestrzeni marca i kwietnia 2026 r. z 71,04 EUR do 72,49 EUR. Średnia ważona cena uprawnień EUA z 21 dni handlowych kwietnia 2026 r. wyniosła 73,32 EUR. Łączny wolumen obrotów na rynku wtórnym ICE i EEX wyniósł ok. 38 mln uprawnień. Wskaźnik zmienności cen, mierzony odchyleniem standardowym, wyniósł 2,08%, a różnica między najwyższą a najniższą ceną w kwietniu sięgnęła 6,01 EUR.

W numerze:

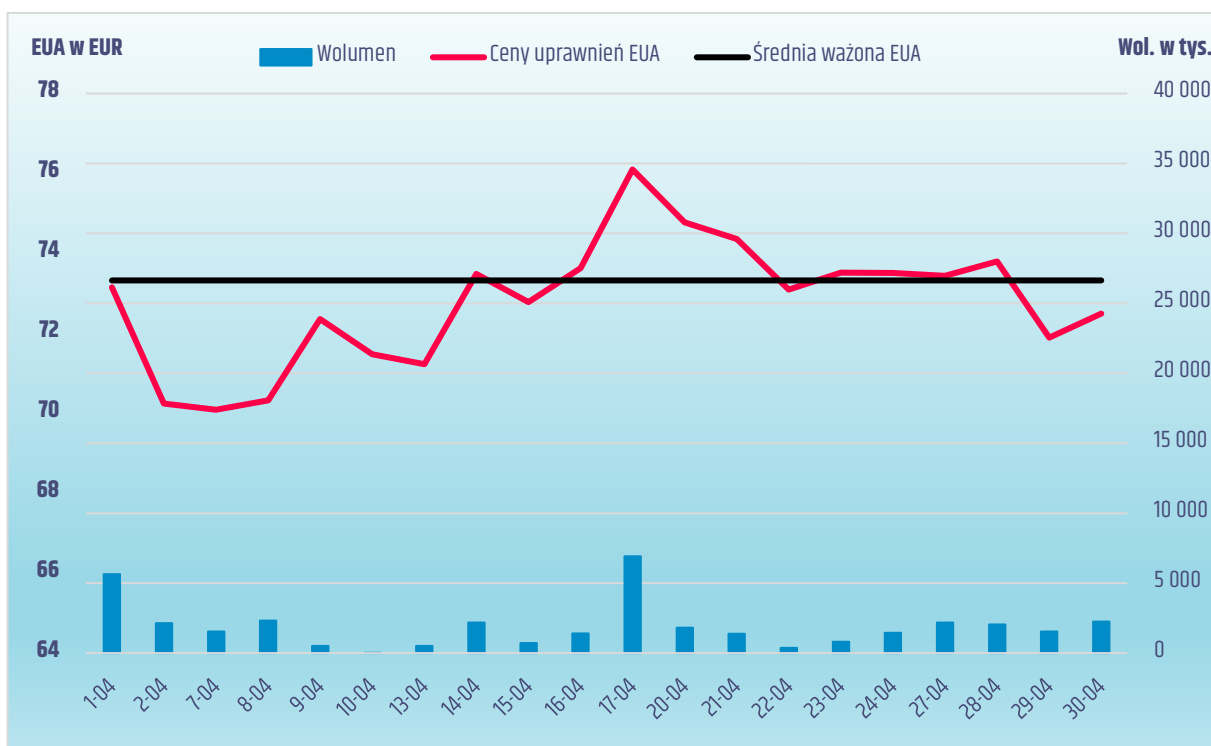
- ▶ Analiza kształtowania się cen uprawnień EUA na rynku wtórnym w kwietniu 2026 r.
- ▶ Najważniejsze wydarzenia związane z funkcjonowaniem EU ETS w kwietniu 2026 r.
- ▶ Kształtowanie się cen uprawnień EUA na rynku pierwotnym
- ▶ Zmiany wielkości emisji w EU ETS w 2025 r. w stosunku do 2024 r
- ▶ Bilans polskich emisji w EU ETS
- ▶ EU ETS: Prognozy cenowe CAKE/KOBIZE
- ▶ Raport ERCST na temat przeglądu EU ETS
- ▶ Raport Międzynarodowej Agencji Energii (MAE) pt. „Globalny przegląd sektora energii 2026”
- ▶ Raport ICAP na temat stanu handlu emisjami na świecie w 2026 r.
- ▶ Przegląd pierwszego, dwuletniego raportu transparentności Polski do Porozumienia paryskiego
- ▶ Najważniejsze informacje z globalnych systemów ETS oraz pozostałych inicjatyw redukcji emisji CO₂
- ▶ Pozostałe informacje

Tabela 1. Notowania cen uprawnień EUA na rynku kasowym (spot – ICE i EEX) oraz terminowym („ICE EUA Futures Dec” dla lat 2026-2032) w dniach od 31 marca do 30 kwietnia 2026 r.

Data	Ceny uprawnień EUA (w EUR)							
	Spot	Dec26	Dec27	Dec28	Dec29	Dec30	Dec31	Dec32
30.kwi.26	72,49	73,79	76,39	79,03	81,93	85,03	88,53	92,03
31.mar.26	71,04	72,51	75,13	77,77	80,77	83,87	87,37	90,87
Zmiana	2,04%	1,77%	1,68%	1,62%	1,44%	1,38%	1,33%	1,28%

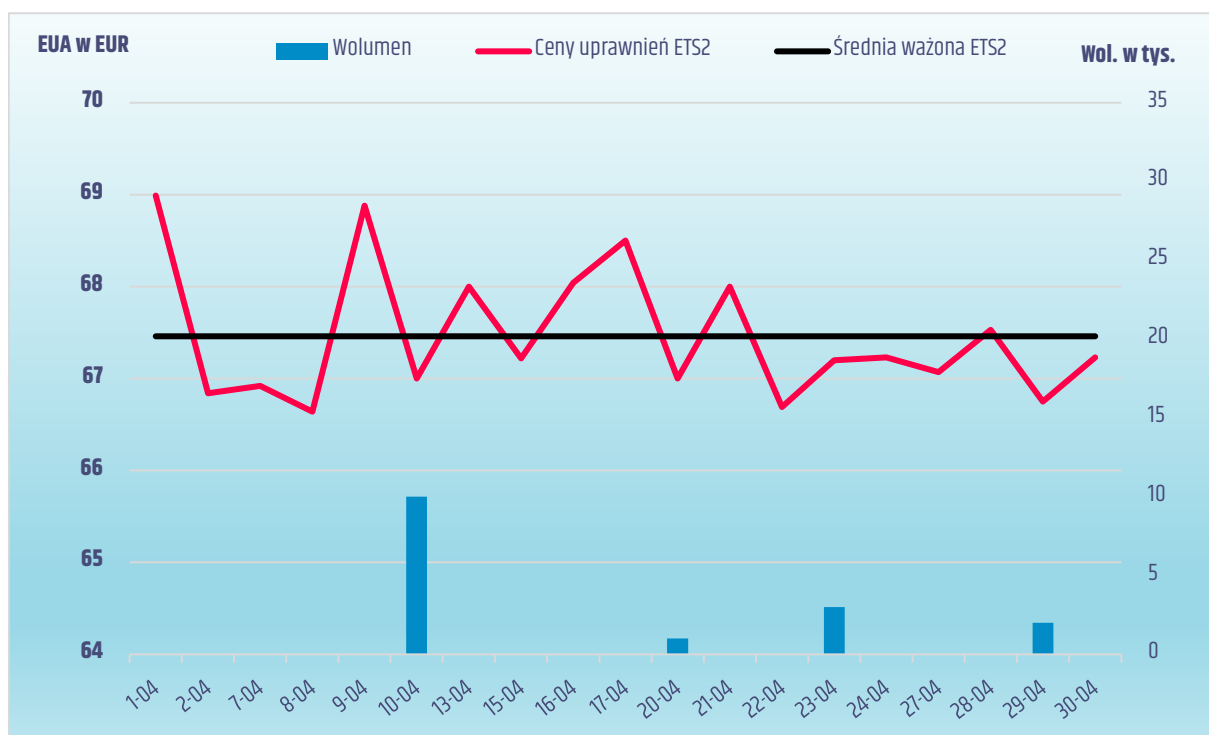
Źródło: opracowanie własne KOBIZE na podstawie www.barchart.com

Wykres 1. Notowania dziennych cen zamknięcia uprawnień EUA oraz poziom wolumenu na rynku spot giełd EEX oraz ICE w kwietniu 2026 r. [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych z giełd EEX oraz ICE

Wykres 2. Notowania dziennych cen zamknięcia kontraktów terminowych futures na uprawnienia w ETS2 na 2028 r. w kwietniu 2026 r. * [w EUR]

* W dniach, w których nie odnotowano żadnego obrotu ustalono cenę w określony sposób - giełdy mają obowiązek ustalania cen i stosują do tego własne algorytmy cenowe oparte na np. kursach referencyjnych, „wiszących” ofertach kupna/sprzedaży, ostatnich transakcjach sprzedaży itp.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełdy ICE

Analiza kształtowania się cen uprawnień na rynku wtórnym w kwietniu 2026 r.

Pierwsza połowa kwietnia tj. od 1 do 13 kwietnia br., przyniosła niewielką korektę cen uprawnień z poziomu ok. 73 EUR do ok. 71 EUR. Ta krótkoterminowa tendencja spadkowa mogła wynikać z kilku czynników. Z jednej strony rynek mógł nieznacznie zareagować na propozycję KE, która zapowiedziała jedynie kosmetyczne zmiany w mechanizmie MSR proponując rezygnację z unieważniania uprawnień w rezerwie MSR (ang. *MSR invalidated mechanism*), co w opinii wielu ekspertów nie będzie miało wpływu na ceny w krótkim i średnim terminie, ale dopiero po 2035 r., kiedy prawdopodobnie rezerwa MSR będzie uwalniać uprawnienia na rynek. Z drugiej strony, istotną rolę mogła odgrywać sytuacja geopolityczna na Bliskim Wschodzie w tych dniach oraz jej wpływ na rynki surowców. Wypowiedzi prezydenta USA sugerujące wzmożone ataki na Iran oraz jednoczesne napięcia wokół cieśniny Ormuz spowodowały wzrost cen surowców energetycznych, tj. ropy i gazu (nastąpiła odwrotna korelacja z uwagi na ryzyko powtórzenia kryzysu energetycznego i spadku aktywności gospodarczej z 2022 r.). Na ceny uprawnień EUA mogły wpłynąć również publikacja KE dotycząca wstępnych wielkości emisji uprawnień w EU ETS, które były niższe w 2025 r. o ok. 1,5% względem 2024 r.

W dniach od 13 do 17 kwietnia br. nastąpiło jednak wyraźne odwrócenie trendu, które przyniosło wzrosty cen uprawnień do ok. 76 EUR i był to poziom najwyższy od ok. 2 miesięcy. Wsparciem dla cen było nie tylko przebicie ważnego poziomu 75 EUR, ale również medialne doniesienia o możliwym wznowieniu rozmów pokojowych pomiędzy USA a Iranem, co zwiększało szansę na ewentualne otwarcie cieśniny Ormuz dla statków transportujących ropę naftową oraz spadek cen surowców energetycznych.

Druga połowa miesiąca, tj. okres od 17 do 29 kwietnia, przyniósł jednak powrót do spadków i cen na poziomie ok. 72 EUR. Uczestnicy rynku wykazywali większą ostrożność, ograniczając aktywność handlową m.in. w oczekiwaniu na dalsze informacje w sprawie rozmów pokojowych pomiędzy USA a Iranem. Spadki cen uprawnień nastąpiły pomimo przedostających się do mediów informacji o nieznacznym zwiększeniu przydziału bezpłatnych uprawnień według zaktualizowanego poziomu benchmarków dla lat 2026-2030 względem danych, które wyciekły na początku kwietnia br. (spodziewano się „poluzowania” tych wskaźników i znacznie większego przydziału uprawnień ze strony KE).

Tabela 2. Statystyka notowań uprawnień do emisji na rynku spot w kwietniu 2026 r.

Uprawnienia EUA w EUR	Średnia ważona	Średnia arytmetyczna	Minimum cenowe	Maksimum cenowe	Zakres zmian cen	Współczynnik Zmienności
Kwiecień '26	73,32	72,79	70,09	76,10	6,01	2,08%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ICE i EEX

Tabela 3. Zmiany cen uprawnień w poszczególnych miesiącach w IV okresie rozliczeniowym EU ETS, tj. w okresie od 2021 r. wg danych z rynku wtórnego spot (tzw. sezonowość)

	Sty	Lut	Mar	Kwi	Maj	Cze	Lip	Sie	Wrz	Paź	Lis	Gru
Średnia	2,02%	-4,74%	1,69%	5,32%	2,60%	3,17%	-2,39%	3,55%	-4,36%	3,02%	7,39%	3,47%
2026	-6,70%	-13,33%	3,06%	2,04%								
2025	15,28%	-15,15%	-3,95%	-1,68%	6,01%	-1,86%	5,53%	0,69%	3,99%	3,93%	6,22%	2,48%
2024	-19,79%	-12,59%	10,75%	11,29%	8,43%	-8,63%	3,04%	1,92%	-6,36%	-1,18%	6,26%	3,91%
2023	11,23%	7,28%	-7,42%	-4,64%	-6,93%	10,06%	-2,31%	-0,58%	-4,52%	-2,78%	-10,05%	9,28%
2022	11,06%	-7,87%	-6,33%	10,12%	-0,40%	7,28%	-12,88%	1,73%	-16,50%	19,98%	6,11%	-4,46%
2021	1,06%	13,20%	14,04%	14,81%	5,91%	8,98%	-5,32%	13,98%	1,59%	-4,83%	28,39%	6,12%
Dodatnie	4/6	2/5	3/5	4/5	3/5	3/5	2/5	4/5	2/5	2/5	4/5	4/5
%	66,6%	40%	60%	80%	60%	60%	40%	80%	40%	40%	80%	80%

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie cen uprawnień do emisji z rynku spot giełd EEX, ICE

Najważniejsze wydarzenia związane z systemem EU ETS w kwietniu 2026 r.

- ▶ KE opublikowała swoją propozycję zmiany rezerwy MSR¹, która dotyczy jedynie odejścia od dotychczasowego mechanizmu automatycznego unieważniania zgromadzonych w rezerwie uprawnień (ang. *MSR invalidation mechanism*). Zgodnie z obecnymi przepisami wszystkie uprawnienia znajdujące się w rezerwie powyżej poziomu 400 mln uprawnień są unieważniane, co oznacza, że nie mogą już powrócić na rynek. Komisja zaproponowała zastopowanie tego rozwiązania, dzięki czemu nadmiarowe uprawnienia (czyli te ponad limit 400 mln) będą mogły pozostać w rezerwie i stanowić bufor bezpieczeństwa w przyszłości, w przypadku np. wystąpienia niedoboru uprawnień na rynku. **(1 kwietnia)**
- ▶ KE opublikowała pierwszą cenę obowiązującą dla certyfikatów CBAM (ang. *Carbon Border Adjustment Mechanism*), która dla I kwartału 2026 r. została ustalona na poziomie 75,36 EUR. Cena certyfikatów CBAM dla danego kwartału będzie obliczana przez KE w pierwszym tygodniu kalendarzowym po zakończeniu danego kwartału i jest kalkulowana w oparciu o publicznie dostępne ceny rozliczenia aukcji uprawnień EUA (średnie ważone). Każda kwartalnie ustalona cena w 2026 r. będzie miała zastosowanie do sprzedaży certyfikatów CBAM odpowiadających emisjom zawartym w towarach CBAM importowanych do UE w danym kwartale. Dla 2026 r. ceny certyfikatów CBAM będą publikowane dla każdego kwartału (6 lipca i 5 października 2026 r. oraz 4 stycznia 2027 r.), natomiast od 2027 r. KE będzie obliczać i publikować ceny w ujęciu tygodniowym. Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) 2023/956 wszystkie certyfikaty CBAM będą nabywane za pośrednictwem wspólnej centralnej platformy od lutego 2027 r.² **(7 kwietnia)**
- ▶ KE opublikowała zweryfikowane dane dotyczące emisji z sektorów objętych systemem EU ETS za 2025 r., które wskazują na spadek emisji o 1,3% w porównaniu do 2024 r. Od momentu uruchomienia systemu w 2005 r. emisje w sektorach objętych EU ETS zmniejszyły się o połowę i pozostają na ścieżce, która ma pozwolić na realizację 62% celu redukcji emisji do 2030 r. Więcej w dalszej części raportu.³ **(10 kwietnia)**
- ▶ KE opublikowała wskaźniki dla maja 2026 r. decydujące o uruchomieniu uprawnień EUA w przypadku nadmiernych wahań ich cen zgodnie z mechanizmem z art. 29a dyrektywy EU ETS. Zgodnie z informacją KE⁴ średnia cena uprawnień w poprzednich 6 miesiącach kalendarzowych (licząc od listopada 2025 r. do kwietnia 2026 r.) wyniosła 76,66 EUR, natomiast średnia cena uprawnień w 2-letnim okresie odniesienia (w okresie od listopada 2023 r. do października 2025 r.) osiągnęła poziom 68,54 EUR. KE wskazała również, że aby został spełniony warunek określony w art. 29a dyrektywy EU ETS, średnia cena uprawnień z sześciu poprzednich miesięcy musiałaby do końca maja osiągnąć poziom 164,89 EUR, co odpowiada średniej cenie uprawnień za okres od grudnia 2023 r. do listopada 2025 r. pomnożonej przez współczynnik 2,4. Kolejna aktualizacja danych planowana jest na czerwiec 2026 r. **(kwiecień)**
- ▶ Bułgaria, Niemcy i Słowenia wdrożą programy czasowego wsparcia dla przedsiębiorstw energochłonnych w celu obniżenia kosztów energii elektrycznej. Programy będą obowiązywać do 2028 r., a pomoc będzie wypłacana w formie obniżek rachunków lub refundacji kosztów energii. Programy zostały zatwierdzone na podstawie Clean Industrial Deal („*Clean Industrial Deal State Aid Framework – CISAF*”), przyjętych przez KE w dniu 25 czerwca 2025 r. Celem programów jest wsparcie przedsiębiorstw energochłonnych poprzez rekompensowanie części kosztów energii elektrycznej w ciągu najbliższych 3 lat. Środki będą dostępne dla firm działających w sektorach, w których istnieje istotne

¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_26_666

² https://taxation-customs.ec.europa.eu/carbon-border-adjustment-mechanism/price-cbam-certificates_en

³ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/eu-emissions-trading-system-sustains-downward-trend-covered-emissions-2026-04-10_en

⁴ https://climate.ec.europa.eu/eu-action/carbon-markets/eu-emissions-trading-system-eu-ets/auctioning-allowances_en

ryzyko przenoszenia działalności poza UE do państw, gdzie regulacje środowiskowe nie istnieją lub są mniej ambitne. Sektory uznane za szczególnie narażone zostały wskazane w wytycznych z 2022 r. dotyczących pomocy państwa na ochronę klimatu, środowiska i energię. Dzięki warunkowi reinwestowania znacznej części otrzymanej pomocy w działania dekarbonizacyjne, programy te będą wspierać transformację w kierunku gospodarki neutralnej emisyjnie.

- **Program dla Bułgarii:** finansowanie w kwocie 334 mln EUR będzie obowiązywało od 1 lipca 2025 r. do 30 czerwca 2028 r. Bułgaria będzie wypłacać pomoc za pośrednictwem dostawców energii elektrycznej poprzez obniżenie miesięcznych rachunków za energię elektryczną dla beneficjentów.
- **Program dla Niemiec:** finansowanie w kwocie 3,8 mld EUR będzie realizowane od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2028 r. Przedsiębiorstwa będą mogły ubiegać się o wypłatę środków pomocy po zakończeniu każdego roku, gdy znane będą dane dotyczące zużycia energii elektrycznej oraz średniej hurtowej ceny energii elektrycznej.
- **Program dla Słowenii:** finansowanie w kwocie 90 mln EUR będzie obowiązywać od 1 stycznia 2026 r. do 31 grudnia 2028 r., a pomoc będzie wypłacana dwa razy w roku na podstawie prognozowanego zużycia energii elektrycznej.

KE uznała, że środki są zgodne z zasadami CISAF i wspierają transformację w kierunku gospodarki neutralnej emisyjnie oraz realizację Clean Industrial Deal.⁵ **(16 kwietnia)**

- ▶ KE opublikowała plan *Accelerate EU*, który stanowi odpowiedź na prośbę szefów rządów UE z posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 19 marca br. o przedstawienie zestawu ukierunkowanych, tymczasowych działań mających na celu rozwiązanie problemu ostatnich wzrostów cen importowanych paliw kopalnych wynikających z kryzysu na Bliskim Wschodzie. Celem nowego planu jest zapewnienie ochrony Europejczyków przed kryzysem energetycznym i pomocy gospodarstwom domowym i gałęziom przemysłu

w Europie i jednocześnie wprowadzenie na ścieżkę do niezależności energetycznej. Komisja w ramach przyjętego planu zaproponowała następujące działania:

- Wzmocnienie współpracy państw czł. UE w zakresie zapasów gazu, ropy i paliw oraz koordynacja działań nadzwyczajnych (m.in. uwalnianie rezerw i zabezpieczenie dostaw paliw). Krajowe środki nadzwyczajne oraz działania mające na celu zapewnienie dostępności paliwa lotniczego i oleju napędowego, w tym zdolności produkcyjnych rafinerii ropy naftowej, powinny być ściśle koordynowane.
 - Utworzenie *Fuel Observatory* do monitorowania produkcji, importu, eksportu i zapasów w UE.
 - Wprowadzenie tymczasowych działań osłonowych, takich jak bony energetyczne czy obniżki podatków na energię dla najbardziej narażonych grup. KE przewiduje też elastyczne ramy pomocy publicznej dla państw czł. UE.
 - Przyspieszenie transformacji energetycznej poprzez zwiększenie elektryfikacji gospodarki oraz rozwój czystej energii. Do lata KE przedstawi plan działań na rzecz elektryfikacji (ang. *Electrification Action Plan*) oraz przyspieszy wdrażanie zrównoważonych paliw, w tym w lotnictwie.
 - Wzmocnienie infrastruktury sieciowej - rozwijanie i modernizacja sieci elektroenergetycznych oraz zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii. KE proponuje też zmiany w opłatach sieciowych i podatkach, które będą premiowały energię elektryczną względem paliw kopalnych.
 - Mobilizacja inwestycji - UE wykorzysta dostępne fundusze (m.in. RRF i fundusze spójności), ale podkreśla potrzebę mobilizacji kapitału prywatnego. KE planuje strategię inwestycji w czystą energię oraz szczyt z udziałem inwestorów i przemysłu, aby zwiększyć finansowanie transformacji.⁶ **(22 kwietnia)**
- ▶ Francja przedstawiła swoje stanowisko w sprawie zbliżającej się reformy systemu EU ETS zaplanowanej na lipiec 2026 r.

⁵ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_26_815

⁶ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_26_629

Francja opowiedziała się za połączeniem decyzji w sprawie innych aktów klimatycznych, które również będą przedmiotem dyskusji w tym roku. Zdaniem Francji ambitne cele klimatyczne powinny być rozważane łącznie z wysiłkami podejmowanymi w sektorach objętych non-ETS, który obejmuje transport, budynki oraz rolnictwo. Ponadto Francja opowiada się za łagodniejszym limitem redukcji emisji (tzw. LRF), tak aby zapewnić podaż uprawnień na poziomie ok. 300 mln do 2040 r. W odniesieniu do rezerwy MSR Francja popiera środki zapobiegające wysokim cenom uprawnień, w szczególności proponowanie zmiany rezerwy MSR dla ETS2 (m.in. wcześniejsze aukcje czy przedłużenie MSR poza 2031 r.). Francja jest przeciwna włączeniu offsetów oraz spalarni odpadów komunalnych do systemu ETS.⁷ **(24 kwietnia)**

- ▶ Zgodnie z informacjami portalu Argus, KE przedstawiła projekt propozycji UE zakładających wprowadzenie dodatkowych kryteriów kwalifikacyjnych dla kredytów wykorzystywanych w pierwszej fazie systemu CORSIA⁸ przez operatorów z Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Celem tych zmian jest poprawa jakości i wiarygodności kredytów. Jednocześnie, według źródeł rynkowych cytowanych przez Argus, może to osłabić zaufanie do systemu, prowadząc do fragmentacji rynku i utrudniając liniom lotniczym spełnianie wymogów. Może to również zwiększyć obciążenia dla przewoźników z UE. KE planuje przyjąć akt wykonawczy określający szczegółowe wymagania dla kredytów CORSIA w drugiej połowie 2026 r. Działanie to ma nastąpić po szerszym przeglądzie systemu EU ETS, którego ogłoszenie planowane jest na lipiec 2026. W ramach tego przeglądu KE ma również ocenić, czy mechanizm CORSIA jest wystarczający, aby sektor lotnictwa osiągnął cele redukcji emisji określone w Porozumieniu paryskim, czy też konieczne byłoby rozszerzenie EU ETS na loty międzynarodowe.⁹ **(24 kwietnia)**

- ▶ PE osiągnął porozumienie przy 433 głosach za, 120 przeciw i 91 nieobecnych w sprawie zmian projektu KE dotyczącego rezerwy MSR w systemie ETS2. Europosłowie, co do zasady, zgodzili się z propozycją KE, aby umożliwić uwolnienie większej liczby uprawnień, gdy cena uprawnień w ETS2 przekroczy poziom 45 EUR za tonę CO₂ (w cenach z 2020 r.). Europosłowie opowiadają się za tym, aby Komisja szybciej reagowała na nagłe skoki cen i zaczynała uwalniać uprawnienia z rezerwy MSR w ciągu jednego miesiąca, zamiast po dwóch, jak pierwotnie zaproponowała KE. Europosłowie proponują, aby od dnia 1 stycznia 2034 r. 50% uprawnień było unieważnionych w rezerwie MSR, a wszystkie pozostałe dopiero od 1 stycznia 2036 r. (zamiast obecnie przewidzianego w przepisach unieważniania uprawnień w MSR od 1 stycznia 2031 r.). KE powinna dokonać oceny takiego podejścia w ciągu 4 lat. Zdaniem europosłów, poziom ceny (45 EUR) w systemie ETS2, przy którym następuje interwencja wolumenowa¹⁰, powinien obowiązywać w dłuższej perspektywie, również po 2029 r. oraz powinien być indeksowany względem cen z 2026 r., zamiast jak proponuje się obecnie - z 2020 r. Europosłowie proponują również rozważenie innych opcji, takich jak umożliwienie państwom czł. UE tymczasowego wyłączenia budynków mieszkalnych z ETS2, jeśli będą dostępne inne środki pozwalające osiągnąć cele w ramach podziału wysiłków redukcyjnych, tak aby chronić obywateli przed najbardziej dotkliwymi skutkami społecznymi wdrożenia systemu. Wzywają również do przeprowadzenia kompleksowej oceny skutków wprowadzenia ETS2, aby zbadać jego wpływ na cele klimatyczne UE oraz skutki społeczne. Parlament Europejski jest gotowy do rozpoczęcia negocjacji z państwami czł. UE.¹¹ **(29 kwietnia)**

⁷[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2026/785707/EPRS_BRI\(2026\)785707_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2026/785707/EPRS_BRI(2026)785707_EN.pdf); <https://carbon-pulse.com/505872/?site=cpp>

⁸ CORSIA (ang. [The Carbon Offsetting and Reduction Scheme for International Aviation](#)): to globalny system, który ma na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w sektorze lotniczym.

⁹ <https://www.argusmedia.com/en/news-and-insights/latest-market-news/2819017-carbon--in-focus-corsia-debate-heats-up-with-eu-draft>

¹⁰ Jednorazowa interwencja jest równoznaczna z uwolnieniem 20 mln uprawnień z rezerwy MSR

¹¹ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/press-room/20260423IPR41837/ets2-changes-to-market-stability-reserve-for-buildings-and-road-transport>

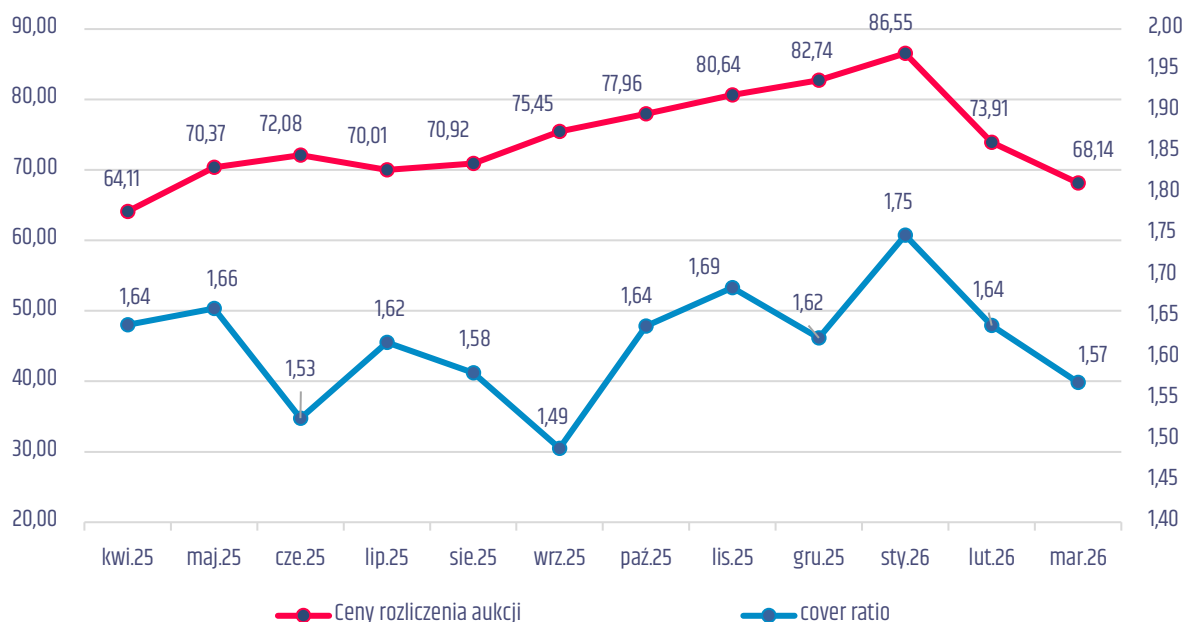
Kształtowanie się cen uprawnień EUA na rynku pierwotnym

W kwietniu 2026 r. w ramach rynku pierwotnego, przeprowadzono 18 aukcji uprawnień do emisji na platformie aukcyjnej giełdy EEX. Sprzedano łącznie ok. 40,4 mln uprawnień do emisji, po średniej ważonej cenie rozliczenia aukcji 72,65 EUR. Współczynnik popytu do podaży uprawnień w kwietniu br., tzw. *cover ratio*, biorąc pod uwagę wszystkie aukcje uprawnień EUA, wyniósł 1,57¹².

Sprzedaż polskich uprawnień EUA

W kwietniu 2026 r. giełda EEX, w imieniu Polski, przeprowadziła trzy aukcje w ramach EU ETS, na których sprzedano ponad 4,57 mln polskich uprawnień EUA po średniej cenie 73,03 EUR uzyskując przychód ok. 334 mln EUR. Aukcja polskich uprawnień wzbudziła duże zainteresowanie kupujących, a uczestniczyły w niej średnio 22 podmioty. Natomiast zgłoszony wolumen ofert zakupu na polskiej aukcji wyniósł 7,6 mln, co przełożyło się na *cover ratio* na poziomie 1,66.

Wykres 3. Średniomiesięczne ważne ceny rozliczenia aukcji na EUA (lewa oś) oraz współczynniki popytu do podaży – tzw. *cover ratio* (prawa oś) w okresie ostatniego roku.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych z giełd EEX oraz ICE

Tabela 4. Statystyka aukcji polskich uprawnień EUA w kwietniu 2026 r.

Aukcja PL	Cena rozliczenia w EUR/EUA	Liczba oferowanych EUA	Przychód w EUR	Zapotrzebowanie na EUA	Cover ratio*	Liczba uczestników
1 kwietnia	71,56	1 524 500	109 093 220	2 749 000	1,80	23
15 kwietnia	73,57	1 524 500	112 157 465	2 254 000	1,48	20
29 kwietnia	73,96	1 524 500	112 752 020	2 599 000	1,70	22
Suma/Średnia	73,03	4 573 500	334 002 705	7 602 000	1,66	22

* całkowite zapotrzebowanie na uprawnienia, zgłoszone przez uczestników aukcji dzielone przez liczbę oferowanych uprawnień

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych EEX

¹² Obliczono średni ważony współczynnik popytu do podaży, czyli stosunek wolumenu zleceń do wolumenu oferowanego na aukcji.

EU ETS: Prognozy cenowe CAKE/KOBiZE

KOBiZE/CAKE po raz kolejny przedstawił swoje projekcje cenowe w ramach [specjalnej ankiety zorganizowanej przez portal Carbon Pulse¹³](#), w której oprócz KOBiZE/CAKE udział wzięło jeszcze 16 ośrodków analitycznych (m.in. Bloomberg, Veyt, Vertis). W prognozie na IV kwartał 2025 r. KOBiZE/CAKE przewidywał, że średnia cena uprawnień EUA ukształtuje się w tym okresie na poziomie 80 EUR (w stosunku do ceny futures na giełdzie ICE Endex wynoszącej 79,16 EUR). Jak można zauważyć, aż w czterech z ostatnich pięciu prognoz publikowanych przez Carbon Pulse, KOBiZE/CAKE był najbliższe „trafienia” faktycznej ceny rynkowej spośród wszystkich ankietowanych instytucji. Dobrze to widać w tabeli 5.

Ceny kontraktów terminowych na uprawnienia EUA pozostawały w nieprzerwanym trendzie wzrostowym od połowy 2025 r., osiągając poziom ok. 94 EUR, czyli najwyższy od blisko 2,5 roku. Później jednak nastąpiła silna korekta spadkowa. Względem styczniowego szczytu cenowego, wartość uprawnień obniżyła się o ok. 28%, zbliżając się do dolnego ograniczenia średnioterminowego kanału wzrostowego. Skala przeceny była porównywalna z wyprzedzą obserwowaną w I kwartale 2025 r. Z technicznego punktu widzenia rynek uprawnień był mocno wyprzedany. Jednak od końca marca - wskaźnik RSI, a od końca kwietnia - wskaźnik MACD wykazują oznaki odwrócenia trendu spadkowego.

Jak wskazuje KOBiZE/CAKE w artykule Carbon Pulse kluczowym czynnikiem stojącym za głębokimi spadkami cen uprawnień EUA w I kwartale br. były wydarzenia polityczne i regulacyjne. Wśród nich znalazły się wypowiedzi najważniejszych europejskich polityków sugerujące możliwość czasowego zawieszenia systemu EU ETS oraz wprowadzenia korytarza cenowego na relatywnie niskim poziomie 30–40 EUR. Pojawily się także sygnały ze strony KE dotyczące potencjalnego złagodzenia współczynnika liniowej redukcji (LRF) po 2030 r. oraz utrzymania większej puli darmowych uprawnień w systemie. Pogorszenie nastrojów

wyraźnie odzwierciedliło się w zachowaniu funduszy inwestycyjnych. Z danych Commitment of Traders (COT) wynika, że fundusze istotnie ograniczyły swoje długie pozycje netto – z ok. 130 mln uprawnień w styczniu 2025 r. do ok. 35 mln pod koniec marca 2026 r. Ograniczenie pozycji spekulacyjnych można interpretować, jako reakcję rynku na zmianę oczekiwań wobec przyszłego kierunku reformy EU ETS.

W ocenie KOBiZE/CAKE skala ostatniej, blisko 30% korekty sugeruje, że rynek zdyskontował już szeroki wachlarz negatywnych scenariuszy związanych z rewizją EU ETS. Wydaje się, że lokalne minimum zostało osiągnięte w dniu 19 marca br., kiedy ceny uprawnień EUA spadły do ok. 63 EUR. Od tego momentu rynek stopniowo przechodzi do bardziej wyważonej i realistycznej oceny potencjalnych zmian regulacyjnych w EU ETS. Potwierdza to również relatywnie ograniczona reakcja rynku na propozycję Komisji Europejskiej dotyczącą zawieszenia umarzania uprawnień w ramach MSR. Mimo potencjalnie negatywnego wydźwięku takiego rozwiązania, ceny uprawnień EUA nie kontynuowały głębszych spadków, co może sugerować, że uczestnicy rynku oczekiwali bardziej daleko idących zmian w konstrukcji mechanizmu MSR niż ostatecznie zaproponowano.

KOBiZE zauważa, że rynek uprawnień w dużej mierze może ignorować fundamentalne perspektywy dla EU ETS w kolejnych latach (deficyt uprawnień), koncentrując się przede wszystkim na potencjalnych zmianach strukturalnych w EU ETS, które mogłyby wejść w życie najwcześniej od 2028 r. wraz z wdrożeniem części proponowanych reform (zakładając analogiczne wdrożenie reformy jak było przy pakiecie Fit for 55). W efekcie kluczowe fundamenty pozostają na dalszym planie. Tymczasem wolumen aukcyjny w 2026 r. może być nawet o 30% niższy niż rok wcześniej, co może się wiązać z rynkowym deficytem uprawnień przekraczającym 150 mln uprawnień w 2026 r.

Jak zauważa KOBiZE/CAKE na ceny dodatkowo wpływają czynniki makroekonomiczne i geopolityczne, przede wszystkim eskalacja

¹³ Z uwagi na bardzo dużą zmienność cenową Carbon Pulse zrezygnował z publikowania prognoz w I kwartale br.

Tabela 5. Zestawienie prognoz cen uprawnień KOBIZE/CAKE w poszczególnych kwartałach i latach z cenami rynkowymi uprawnień (faktycznymi).

Wyszczególnienie	II kw. '24	III kw. '24	IV kw. '24	I kw. '25	II kw. '25	III kw. '25	IV kw. '25	I kw. '26	II kw. '26	III kw. '26
Prognozy KOBIZE/CAKE **	65	70	65	75	70	75	80	85	75	80
Ceny spot EUA (średnia) ***	68,30	67,43	65,64	73,19	69,01	72,46	81,61	74,55	72,93*	?
Ceny futures EUA (średnia) ****	69,75	68,37	65,93	75,13	69,83	72,99	79,16	77,65	73,27*	?

(*) ceny do 7 maja br.; (**) publikacja w Carbon Pulse; (***) średnie ważone ceny uprawnień EUA z rynku spot, (****) średnie ceny uprawnień EUA z rynku futures

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE/CAKE

konfliktu na Bliskim Wschodzie oraz związany z nią wzrost globalnych cen energii oraz cen ropy naftowej i gazu. Uczestnicy rynku obawiają się powtórzenia scenariusza z 2022 r., kiedy gwałtowny wzrost cen energii doprowadził do kryzysu energetycznego, ograniczenia produkcji przemysłowej w Europie i wyraźnego spowolnienia gospodarczego. Niższa aktywność gospodarcza oznacza z kolei mniejszy poziom emisji, a tym samym niższy popyt na uprawnienia emisyjne.

W świetle powyższych czynników KOBIZE oczekuje, że średnia cena uprawnień EUA w II kwartale 2026 r. ukształtuje się na poziomie

ok. 75 EUR. Częściowe odbicie cen uprawnień powinno nastąpić w III kwartale 2026 r., kiedy wyklarują się wyniki trwającej rewizji systemu EU ETS. Dodatkowym wsparciem dla rynku może być wzrost popytu przed wrześniowym terminem umorzenia uprawnień w EU ETS, a także potencjalna deeskalacja konfliktu na Bliskim Wschodzie, która mogłaby poprawić globalne nastroje rynkowe. Uwzględniając te wszystkie czynniki, średnia cena uprawnień EUA w III kwartale powinna wzrosnąć do ok. 80 EUR.

Zmiany wielkości emisji w EU ETS w 2025 r. w stosunku do 2024 r

Wielkość zweryfikowanych emisji w EU ETS z roku na rok systematycznie spada. W 2025 r. ich wielkość spadła o ok. 1,3% w stosunku do 2024 r. Poniżej przedstawiono informacje dotyczące spadku emisji w poszczególnych sektorach EU ETS w 2025 r. w porównaniu do 2024 r.

► **Energetyka i OZE:** Emisje z produkcji energii elektrycznej ze spalania paliw kopalnych zmniejszyły się o 0,4% w 2025 r. w porównaniu do 2024 r., mimo że całkowita produkcja energii elektrycznej w UE wzrosła o 1,7% w tym okresie. Udział energii odnawialnej w miksie energetycznym UE nieznacznie wzrósł – z 47,2% w 2024 r. do 47,3% w 2025 r. Największy wzrost wśród energii pochodzącej z OZE odnotowano w produkcji energii ze słońca, która zwiększyła

się o 24,6% w 2025 r. w porównaniu do 2024 r. Wzrost produkcji energii słonecznej częściowo zrekompensował spadki w produkcji energii pochodzącej z wiatru oraz z wody, co było spowodowane warunkami atmosferycznymi w Europie Północnej. W efekcie po raz pierwszy w historii odnotowano największy wzrost produkcji energii słonecznej, i po raz pierwszy energia słoneczna wyprzedziła hydroenergetykę w produkcji energii w UE. Energia słoneczna stała się drugim co do wielkości źródłem energii odnawialnej w UE, po energetyce wiatrowej. Całkowita produkcja energii elektrycznej z paliw kopalnych wzrosła o 3,5% w 2025 r. w porównaniu do 2024 r. Natomiast emisje pochodzące z wytwarzania energii ze spalania węgla

zmniejszyły się o 6,8%, a produkcja energii wytwarzanej z gazu ziemnego wzrosła o 11,4% rok do roku.

- ▶ **Przemysł:** Emisje w energochłonnych gałęziach przemysłu zmniejszyły się o 2,5%, głównie w sektorach cementu oraz żelaza i stali. Dostępne dane wskazują, że spadek ten wynikał częściowo z niższej aktywności w sektorze budowlanym i powiązanych branżach, a także z procesów transformacji przemysłowej związanej z przechodzeniem na czystą energię.
- ▶ **Lotnictwo i żegluga:** W przypadku lotnictwa emisje objęte systemem EU ETS nieznacznie wzrosły w porównaniu z 2024 r., co wynika ze wzrostu ruchu lotniczego. W sektorze żeglugi wstępne dane wskazują natomiast na spadek emisji o ok. 3%.

Dane dotyczące zweryfikowanych emisji objętych systemem EU ETS pochodzą od państw czł. UE i obejmują emisje zgłoszone w raportach do dnia 31 marca 2026 r. dla instalacji stacjonarnych, operatorów morskich i lotniczych. Większość podmiotów objętych systemem została uwzględniona, jednak raportowanie w sektorach lotnictwa i żeglugi nadal trwa, dlatego ostateczne liczby zostaną potwierdzone przez KE po zakończeniu procesu sprawozdawczego.¹⁴ Szczegółowe dane dotyczące zweryfikowanych emisji można sprawdzić na stronie KE pod [linkiem](#).

Analizując dane o emisjach opublikowane przez KE w ramach systemu EU ETS w 2025 r. istotne jest spojrzenie na szerszy kontekst globalnej emisyjności. Mając na uwadze cele Porozumienia paryskiego, czyli ograniczenie wzrostu globalnej temperatury poniżej 1,5°C do końca stulecia oraz osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. należy zauważyć, że nie wszystkie działania przebiegają zgodnie z oczekiwaniami. Wprawdzie w UE łączne emisje zmniejszają się konsekwentnie

z roku na rok (spadek o 2,5% w 2024 r. w porównaniu do 2023 r.¹⁵), ale dane światowe pokazują przeciwny trend. W 2024 r. globalne emisje gazów cieplarnianych wzrosły o 1,3 % w porównaniu do 2023 r. osiągając poziom 53,2 GT ekw. CO₂ (bez sektora LULUCF)¹⁶. W 2024 r. największymi emitentami gazów cieplarnianych na świecie były Chiny, Stany Zjednoczone, Indie, UE-27, Rosja i Indonezja. Spośród wymienionych państw, w 2024 r. Chiny, Indie, Rosja i Indonezja zwiększyły swoje emisje w porównaniu z 2023 r. Największy względny wzrost odnotowano w Indonezji (+5,0%), natomiast największy wzrost bezwzględny – w Indiach, gdzie emisje zwiększyły się o 164,8 Mt ekw. CO₂. Od początku XXI wieku, emisje na świecie stale rosną, a jedynie w dwóch latach odnotowano spadek emisji – w 2009 r., ze względu na kryzys gospodarczy i w 2019 r. z uwagi na pandemię COVID-19. Emisje stale rosną na świecie od początku XXI wieku. Główną przyczyną tego trendu był wzrost emisji CO₂ pochodzących ze spalania paliw kopalnych w Chinach, Indiach oraz innych gospodarkach wschodzących.

Dane Eurostatu z dnia 13 maja 2026 r. wskazują, że emisje w UE w III kwartale 2025 r. wzrosły o 0,9 % w porównaniu do III kwartału 2024 r.¹⁷ Analizując tę sytuację, można wysnuć wnioski, że pomimo spadku emisji z sektorów objętych systemem EU ETS, całkowity poziom emisji w UE pozostaje wyzwaniem. Może to utrudnić realizację celów polityki klimatycznej oraz nowego celu redukcji emisji o 90% do 2040 r. w porównaniu do 1990 r., który został niedawno przyjęty przez UE. UE konsekwentnie realizuje wyznaczone sobie cele klimatyczne na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i realizacji celów Porozumienia paryskiego, ale będzie również musiała odpowiednio zaprojektować przyszłą architekturę polityki klimatycznej i wdrożyć takie działania, które nie tylko pozwolą jej na przeprowadzenie niezbędnej transformacji niskoemisyjnej, ale także pozwolą zachować konkurencyjność gospodarki europejskiej na rynku globalnym.

¹⁴ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/eu-emissions-trading-system-sustains-downward-trend-covered-emissions-2026-04-10_en

¹⁵ https://climate.ec.europa.eu/eu-action/climate-strategies-targets/progress-climate-action/eu-climate-action-progress-report-2025/quote-foreword_en

¹⁶ https://edgar.jrc.ec.europa.eu/report_2025

¹⁷ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20260513-1>

Bilans polskich emisji w EU ETS w 2025 r.

W związku z okresem przekazywania zweryfikowanych raportów rocznych na temat wielkości emisji CO₂ za 2025 r. z instalacji stacjonarnych i operacji lotniczych w systemie handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) poniżej przedstawiono krótkie, tabelaryczne podsumowanie wielkości emisji CO₂ z instalacji w Polsce w 2025 r., w podziale na poszczególne branże przemysłu. W celu porównania przedstawiono również dane o wielkości emisji CO₂ za 2024 r. (patrz: tabela 6). Należy mieć na uwadze, że dane w zestawieniu nie są jeszcze ostateczne, ponieważ przysyłane są jeszcze korekty raportów. W związku z tym zweryfikowana wielkość emisji za rok 2025 może się jeszcze nieznacznie zmienić. Poza tym nie wszystkie wielkości emisji zostały już wpisane do Rejestru Unii, więc na chwilę obecną sumaryczna wielkość emisji w Rejestrze jest mniejsza.

Spadek emisji w Polsce w większości sektorów

Sumaryczna wielkość emisji CO₂ w Polsce, która była objęta systemem EU ETS w 2025 r. wyniosła blisko 145,35 mln t CO₂ (razem z sektorem lotniczym). Emisje w 2025 r. obniżyły się o ponad 3% w porównaniu do emisji w 2024 r.

Wzrosty emisji w 2025 r. odnotowano w siedmiu sektorach (wymieniono tylko najwyższe wartości):

- ▶ Przemysł mineralny (+16%);
- ▶ Przemysł drewnopochodny (+11%);
- ▶ Przemysł pozostały (+10%);
- ▶ Operatorzy statków powietrznych (+8,6%).

Z kolei spadek emisji w 2025 r. odnotowano w dwunastu sektorach objętych ETS (wymieniono tylko najwyższe wartości):

- ▶ Hutnictwo żelaza i stali (-12%)
- ▶ Przemysł cukrowniczy (-10,5%)
- ▶ Przemysł chemiczny (-6,5%)
- ▶ Przemysł papierniczy (-5,7%).

Tabela 6. Zestawienie emisji w Polsce w ramach systemu EU ETS w 2024 i 2025 r.

Branża	Emisja CO ₂ (Mg)		% różnica
	2024	2025	
Elektrownie zawodowe	77 128 977	73 977 156	-4,09%
Elektrociepłownie zawodowe	18 982 443	18 864 823	-0,62%
Ciepłownie zawodowe	3 639 016	3 621 987	-0,47%
Elektrociepłownie przemysłowe	5 176 932	4 974 425	-3,91%
Hutnictwo żelaza i stali	5 034 559	4 437 776	-11,85%
Hutnictwo metali nieżelaznych	1 927 235	1 930 618	0,18%
Przemysł cementowy	9 432 151	9 175 699	-2,72%
Przemysł cukrowniczy	1 279 838	1 145 608	-10,49%
Przemysł chemiczny	7 604 735	7 110 089	-6,50%
Przemysł drewnopochodny	196 854	218 368	10,93%
Przemysł koksowniczy	1 753 599	1 728 490	-1,43%
Przemysł mineralny	73 616	85 297	15,87%
Przemysł pozostały	1 366 662	1 503 669	10,02%
Przemysł rafineryjny	10 020 131	10 344 001	3,23%
Przemysł szklarski	1 994 379	1 882 521	-5,61%
Przemysł wapienniczy	1 317 638	1 297 095	-1,56%
Przemysł ceramiczny	767 305	804 566	4,86%
Przemysł papierniczy	1 011 751	953 922	-5,72%
Suma	148 707 821	144 056 110	-3,13%
Operatorzy statków powietrznych	1 190 623	1 293 133	8,61%
Suma (z lotnictwem)	149 898 444	145 349 243	-3,03%

Źródło: Dane KOBIZE na dzień 12 maja 2026 r.

Raport ERCST na temat przeglądu EU ETS

W kwietniu br. ERCST opublikował bardzo ciekawy raport pt. „*Review of the EU ETS. Issues and Levers*”, w którym podkreślono, że planowana na tegoroczny lipiec rewizja systemu EU ETS może okazać się najważniejszą reformą od czasu powstania mechanizmu rezerwy MSR. Dyskusja nie dotyczy już bowiem wyłącznie kwestii skuteczności redukcji emisji, ale również tego, czy obecne tempo dekarbonizacji jest możliwe do utrzymania z perspektywy gospodarczej, przemysłowej i społecznej w UE. Raport ERCST wyraźnie pokazuje, że nadchodzący przegląd EU ETS nie będzie jedynie techniczną korektą istniejącego systemu. Stawką jest przyszły model europejskiej transformacji klimatycznej oraz odpowiedź na pytanie, czy możliwe jest pogodzenie ambitnej polityki redukcji emisji z utrzymaniem konkurencyjnego przemysłu w Europie. Autorzy raportu podkreślają, że dalsza ewolucja EU ETS musi uwzględniać nie tylko cele środowiskowe, ale również kwestie gospodarcze i społeczne. W przeciwnym razie system może utracić polityczną i ekonomiczną trwałość, która dotychczas była jednym z fundamentów europejskiej polityki klimatycznej.

Problem wysokich kosztów energii w UE

Jak zauważa ERCST, jednym z najważniejszych problemów wskazywanych przez uczestników rynku pozostaje wpływ systemu EU ETS na koszty energii elektrycznej. W europejskim modelu rynku energii koszt emisji CO₂ przenoszony jest na ceny energii poprzez mechanizm ceny marginalnej. Oznacza to, że nawet przy rosnącym udziale odnawialnych źródeł energii, ceny energii elektrycznej nadal pozostają uzależnione od poziomu cen uprawnień EUA. Dla przemysłu energochłonnego stanowi to coraz większe obciążenie konkurencyjne, szczególnie w sytuacji, gdy przedsiębiorstwa z innych regionów świata nie ponoszą porównywalnych kosztów redukcyjnych.

Zdaniem ERCST, wysokie ceny energii w Europie nie są wyłącznie konsekwencją istnienia EU ETS. Istotną rolę odgrywają również kwestie geopolityczne, struktura europejskiego miksu energetycznego, koszty inwestycji sieciowych czy decyzje dotyczące wycofywania paliw kopalnych i energetyki jądrowej.

Mimo to coraz wyższe ceny uprawnień EUA wzmocniają presję kosztową i powodują, że dyskusja o ograniczeniu wpływu CO₂ na ceny energii staje się jednym z centralnych elementów europejskiej debaty wokół reformy EU ETS. Wśród proponowanych rozwiązań pojawiają się m.in. zmiany w mechanizmie ustalania cen energii elektrycznej czy częściowe oddzielenie cen energii od kosztów emisji CO₂.

Drugim fundamentalnym problemem pozostaje relacja między ceną uprawnień EUA a realnym kosztem funkcjonowania przedsiębiorstw w systemie. Raport ERCST zwraca uwagę, że w debacie publicznej często utożsamia się cenę uprawnień z kosztem polityki klimatycznej, choć w praktyce nie do końca jest to prawdą. Cena uprawnień ma dawać sygnał inwestycyjny i zachęcać do redukcji emisji, natomiast rzeczywisty koszt dla przemysłu zależy od szeregu mechanizmów „osłonowych”, takich jak m.in. bezpłatna alokacja uprawnień czy system rekompensat kosztów pośrednich.

Rola rezerwy MSR

ERCST zwraca uwagę, że w ostatnich latach EU ETS został zaprojektowany w taki sposób, aby stopniowo zmniejszać liczbę dostępnych uprawnień. Kluczową rolę odegrał tutaj mechanizm rezerwy MSR, który miał stabilizować rynek poprzez ograniczenie nadpodaży uprawnień w systemie. W praktyce jednak mechanizm ten stał się narzędziem trwałego usuwania uprawnień z rynku (poprzez tzw. *invalidation mechanism*). Od 2023 r. do początku 2025 r. unieważniono ponad 3 mld EUA, co znacząco ograniczyło podaż uprawnień na rynku i mogło przyczynić się do wzrostu ich cen. W opinii ERCST rynek zaczął postrzegać MSR jako mechanizm działający niemal wyłącznie w jednym kierunku - ograniczający podaż uprawnień, ale praktycznie nigdy jej nie zwiększający.

Dlatego jednym z najważniejszych elementów nadchodzącego przeglądu EU ETS będzie właśnie reforma rezerwy MSR. Wśród możliwych zmian wymienia się ograniczenie tempa transferów uprawnień do rezerwy (tzw. *intake rates*), zmianę progów MSR (obecnie 833-400 mln), a nawet przywrócenie na rynek części wcześniej unieważnionych uprawnień EUA. Coraz częściej pojawia

się również koncepcja przekształcenia rezerwy MSR w bardziej aktywny instrument zarządzania rynkiem, działający na wzór „banku centralnego rynku CO₂”, którego zadaniem byłoby ograniczanie nadmiernych wahań cenowych oraz zapewnienie odpowiedniej płynności rynku.

Konkurencyjność europejskiego przemysłu

Kwestia stabilności cen uprawnień staje się szczególnie istotna w kontekście konkurencyjności europejskiego przemysłu. Raport ERCST pokazuje, że wraz ze stopniowym wygaszaniem bezpłatnych uprawnień, koszty polityki klimatycznej będą coraz silniej odczuwalne przez sektory energochłonne, takie jak sektor stalowy, cementowy, nawozów czy aluminiowy. W przypadku niektórych branż koszty emisji mogą w perspektywie kolejnych lat osiągać poziomy zagrażający opłacalności produkcji w Europie. Według ERCST przy cenie uprawnień na poziomie 125 EUR koszty emisji mogą odpowiadać za ponad połowę kosztów produkcji cementu.

Te obawy są dodatkowo wzmocnione przez niepewność dotyczącą skuteczności mechanizmu CBAM (tzw. podatek graniczny), który ma stopniowo wchodzić wraz ze stopniowym wygaszaniem bezpłatnych uprawnień dla sektorów CBAM w UE i chronić europejski przemysł przed ucieczką emisji poza UE. ERCST zwraca uwagę, że skuteczność CBAM nie została jeszcze zweryfikowana w praktyce. Szczególnie problematyczna pozostaje kwestia eksportu. O ile CBAM ma chronić rynek wewnętrzny UE, o tyle obecnie nie zapewnia skutecznej ochrony europejskim eksporterom konkurującym na rynkach globalnych. W praktyce oznacza to ryzyko utraty konkurencyjności europejskich produktów wobec producentów spoza UE, którzy nie ponoszą kosztów emisji CO₂.

ERCST podkreśla także, że sama dekarbonizacja przemysłu nie będzie możliwa bez stworzenia popytu na produkty niskoemisyjne. Zielona stal, niskoemisyjny cement czy zielony wodór pozostają znacząco droższe od konwencjonalnych odpowiedników. Obecny model polityki klimatycznej skupia się przede wszystkim na wymuszaniu redukcji emisji po stronie podaży, podczas gdy rynek nadal nie premiuje produktów niskoemisyjnych. W odpowiedzi KE proponuje rozwiązania

zawarte w tzw. *Industrial Accelerator Act*, obejmujące m.in. standardy emisyjności produktów, systemy klasyfikacji śladu węglowego oraz wymogi dotyczące udziału materiałów niskoemisyjnych w zamówieniach publicznych. Według ERCST właśnie stworzenie rynku dla produktów niskoemisyjnych może stać się jednym z kluczowych warunków powodzenia transformacji przemysłowej w Europie.

Ważne: elastyczność systemu i odpowiednia płynność rynku

Ważnym elementem debaty pozostaje również kwestia elastyczności EU ETS. Obecna konstrukcja systemu opiera się bowiem głównie na automatycznych mechanizmach ilościowych i ograniczonej możliwości reagowania na gwałtowne zmiany sytuacji gospodarczej lub geopolitycznej. Coraz częściej pojawiają się więc propozycje zwiększenia elastyczności systemu poprzez dopuszczenie międzynarodowych jednostek offsetowych, włączenia technologii pochłaniania CO₂ (CDR) czy reformę art. 29a dyrektywy EU ETS, który ma przeciwdziałać nadmiernym wahaniom cenowym. W tle tej dyskusji znajduje się również pytanie o długoterminowy kształt rynku uprawnień w sytuacji, gdy liczba uprawnień będzie systematycznie spadać w kontekście zbliżania się do poziomu osiągnięcia neutralności klimatycznej w 2050 r.

Dodatkowo, w raporcie ERCST bardzo mocno wybrzmiewa kwestia przyszłego funkcjonowania samego rynku uprawnień, w szczególności problem malejącej płynności (ang. *liquidity*). Autorzy raportu podkreślają, że jednym z podstawowych warunków skuteczności systemu (często używają angielskiego zwrotu: „*fit for purpose*”) jest dobrze funkcjonujący rynek, charakteryzujący się odpowiednią płynnością oraz wiarygodnym mechanizmem kształtowania cen. Tymczasem wraz ze spadkiem liczby dostępnych uprawnień, zwłaszcza po 2030 r., ryzyko pogorszenia płynności rynku będzie stopniowo rosło.

ERCST zwraca uwagę, że obecnie zmienność cen uprawnień nie odbiega jeszcze znacząco od zmienności obserwowanej na innych rynkach surowcowych, jednak dalszy spadek płynności może zwiększać podatność rynku na gwałtowne ruchy cenowe. W dyskusji coraz częściej pojawiają się również pytania o wpływ funduszy hedgingowych oraz spekulacji na rynek. Kwestie te były

już przedmiotem analizy Komisji Europejskiej oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), który badał funkcjonowanie rynku uprawnień po gwałtownym wzroście cen energii w 2021 r. Raport ESMA wskazał obszary wymagające dalszej analizy i rekomendował m.in. zwiększenie przejrzystości rynku. Rzeczywiście, biorąc pod uwagę dane publikowane przez giełdę ICE Endex na temat pozycji rynkowych zajmowanych przez fundusze inwestycyjne (z tego roku), które wskazują na bardzo mocną korelację pozycji netto tych instytucji z cenami uprawnień, można dojść do wniosku, że temat spekulacji rynkowych wciąż nie jest rozwiązany (patrz: wykres 5 na str. 27).

Potrzebne zmiany w architekturze systemu i zarządzanie

W ocenie ERCST nadchodzący przegląd EU ETS powinien więc objąć nie tylko kwestie dotyczące cen uprawnień czy konkurencyjności przemysłu, ale również samą architekturę systemu i sposób jego zarządzania. Wśród najważniejszych propozycji zmian ERCST wymienia:

- ▶ połączenie systemów ETS1 i ETS2 w celu zwiększenia płynności rynku,
- ▶ możliwość powiązania EU ETS z innymi systemami handlu emisjami, np. brytyjskim ETS (UK ETS),
- ▶ otwarcie dyskusji o wykorzystaniu międzynarodowych jednostek offsetowych¹⁸ (jest to również bardzo mocno wspierane stanowisko przez CAKE/KOBIZE, więcej pod [linkiem](#)),
- ▶ włączenie technologii pochłaniania CO₂ (ang. CDR) do EU ETS,
- ▶ reformę mechanizmu MSR, w tym odejście od obecnego modelu opartego wyłącznie na progach ilościowych na rzecz bardziej aktywnego zarządzania ceną uprawnień (np. ustanowienie progu cenowego przy którym następowalby transfer uprawnień z/do MSR),
- ▶ rewizję współczynnika liniowej redukcji emisji (tzw. *Linear Reduction Factor; LRA*),

- ▶ ponowny przegląd mechanizmu unieważniania uprawnień w MSR, w tym możliwość częściowego przywrócenia wcześniej unieważnionych uprawnień na rynek.

ERCST szczególnie mocno akcentuje potrzebę zmiany modelu zarządzania rynkiem uprawnień w ramach EU ETS. Autorzy raportu wskazują, że system w coraz większym stopniu będzie wymagał aktywnego mechanizmu stabilizacyjnego, który może wymagać ustanowienia instytucji spełniającej funkcję banku centralnego (np. *European Carbon Central Bank, ECCB*). Taki model zarządzania miałby umożliwiać reagowanie zarówno na problemy płynnościowe, jak i nadmierne wahania cenowe czy skutki gospodarcze. Według autorów system EU ETS powinien dysponować instrumentami pozwalającymi na bardziej elastyczne zarządzanie systemem. W tym kontekście ERCST rekomenduje również ponowny przegląd art. 29a dyrektywy EU ETS, którego celem jest przeciwdziałanie nadmiernym wahanom cenowym. Zdaniem autorów obecne parametry tego mechanizmu mogą okazać się niewystarczające w warunkach malejącej płynności rynku i rosnącego niedoboru uprawnień po 2030 r.

Koncepcja utworzenia ECCB jest ostatnio szeroko komentowana na forum unijnym. CAKE/KOBIZE w opublikowanym w czerwcu br. [policy paper](#) przedstawia koncepcję dotyczącą utworzenia tej instytucji w nieco szerszym zakresie. ECCB mógłby zarządzać całkowitą podażą uprawnień w systemie EU ETS stabilizując rynek. Opcja ta mogłaby potencjalnie zastąpić istniejące mechanizmy w takie jak rezerwa MSR czy mechanizmy oparte na algorytmach cenowych określonych w art. 29a dyrektywy EU ETS. Podobnie jak banki centralne w polityce pieniężnej, ECCB działałby jako regulator, kontrolując podaż uprawnień EUA i

jednostek offsetowych, a także interweniowałby w celu stabilizacji cen uprawnień w razie wystąpienia takiej potrzeby. Taki mechanizm mógłby ograniczyć potencjalne spekulacje rynkowe i zmienność cenową.

¹⁸ Jak zwraca uwagę ERCST, zgodnie z oceną skutków KE leżącą u podstaw celu klimatycznego na 2040 r., tzw. emisje „resztkowe” w przemyśle („hard to abate emission”) mają wynieść 89-181 Mt CO₂ do 2040 r., podczas gdy potencjał

pochłaniania (ang. permanent removals), w najbardziej optymistycznym scenariuszu, wyniesie 49-75 Mt. W związku z tym konieczna jest większa elastyczność w celu kompensacji emisji resztkowych w ramach EU ETS po 2030 r.

ERCST zwraca uwagę również na to, że kluczowe znaczenie będzie miało wdrożenie rekomendacji ESMA dotyczących zwiększenia transparentności rynku i monitorowania aktywności instytucji finansowych, które nie mają obowiązku rozliczania się z emisji w EU ETS.

Podsumowanie najważniejszych wniosków z raportu:

- Reforma mechanizmu MSR będzie jednym z kluczowych elementów przeglądu EU ETS.
- Rosnące ceny EUA coraz silniej wpływają na konkurencyjność europejskiego przemysłu i koszty energii.

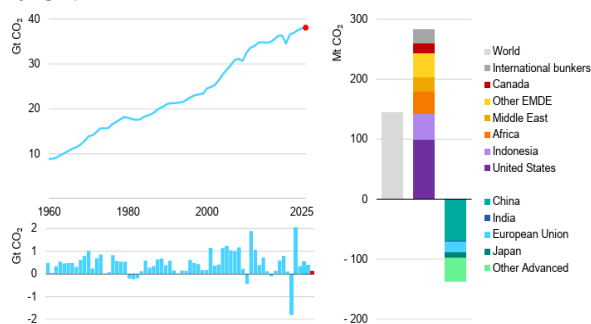
- Skuteczność CBAM, jako następcy bezpłatnego przydziału uprawnień pozostaje niepewna, szczególnie w kontekście eksportu.
- Transformacja przemysłowa wymaga nie tylko presji regulacyjnej, ale także stworzenia realnego popytu na produkty niskoemisyjne.
- EU ETS będzie musiał stać się bardziej elastyczny i lepiej dostosowany do zmieniających się warunków gospodarczych i geopolitycznych.

Raport Międzynarodowej Agencji Energii (MAE) pt. „Globalny przegląd sektora energii 2026”

Raport MAE „[Global Energy Review 2026](#)” wskazuje wyraźnie, że pomimo pozytywnych zmian w zakresie rozwoju OZE, emisje w sektorze energetycznym w 2025 r. nadal rosły, choć wolniej niż w poprzednich latach. W 2025 r. zwiększyły się o ok. 0,4%, osiągając rekordowy poziom ponad 38 mld ton CO₂. Wzrost emisji był w dużej mierze związany z czynnikami pogodowymi – chłodniejsza zima w krajach rozwiniętych zwiększyła zużycie gazu, a niższa produkcja z hydroenergetyki i energetyki wiatrowej wymusiła większe wykorzystanie paliw kopalnych. Co istotne, emisje w gospodarkach rozwiniętych wzrosły szybciej niż w krajach rozwijających się, co stanowi odwrócenie wieloletniego trendu.

Rys 1. Globalne emisje CO₂ z sektora energii, ich roczna zmiana w latach 1960–2025 i zmiany wg regionów w 2025 r.

Global energy related CO₂ emissions and their annual change, 1960-2025, and change by region, 2025

Note: EMDE = emerging market and developing economies.

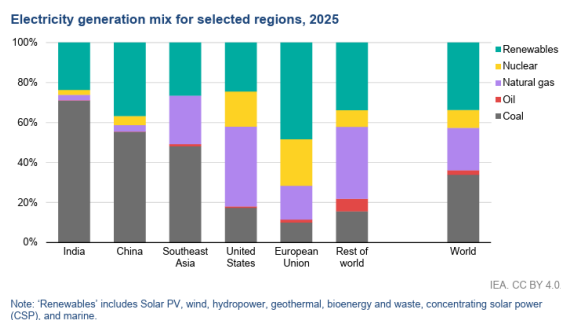
Źródło: MAE

Na poziomie regionalnym obserwujemy zróżnicowane dynamiki. Największy emitent globalnie (Chiny) odnotowały spadek emisji dzięki szybkiemu rozwojowi OZE i poprawie efektywności energetycznej, podczas gdy w USA emisje wzrosły m.in. w wyniku przejścia z gazu na węgiel ze względu na wysokie ceny tego surowca. W UE spadek emisji wyhamował, głównie z powodu warunków pogodowych zimą i większego zapotrzebowania na ogrzewanie. Warto podkreślić, że rozwój czystych technologii już dziś przynosi wymierne efekty – od 2019 r. pozwolił uniknąć emisji ok. 3 mld ton CO₂ rocznie, co odpowiada ok. 8% globalnych emisji.

W 2025 r. światowe zapotrzebowanie na energię wzrosło o 1,3% w stosunku do poprzedniego roku i co istotne był to przyrost niższy niż średnia z ostatnich 10 lat, co było skutkiem wolniejszego wzrostu gospodarczego, poprawy efektywności energetycznej oraz łagodniejszych warunków pogodowych w regionach takich jak Indie. Jednocześnie struktura wzrostu ulega istotnej zmianie: po raz pierwszy największy wkład w przyrost podaży miały źródła OZE, zwłaszcza fotowoltaika, która pokryła ponad 25% dodatkowego zapotrzebowania.

Kluczowym trendem pozostaje elektryfikacja – zapotrzebowanie na energię elektryczną rosło ponad 2-krotnie szybciej niż całkowite zużycie energii. Napędzają je przede wszystkim

Rys 2. Miks energetyczny dla wybranych regionów, 2025

Źródło: MAE

budynki, przemysł, a także rosnące znaczenie centrów danych i elektromobilności. Jednocześnie dynamiczny rozwój OZE i energetyki jądrowej sprawił, że przyrost produkcji energii z tych źródeł przekroczył całkowity wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną, co ograniczyło rolę paliw kopalnych w miksie energetycznym.

Wnioski dla Polski

Warto zauważyć, że kształtuje się nowy układ sił w globalnej gospodarce, w którym kluczową rolę odgrywają energetyka, technologie cyfrowe oraz dostęp do surowców. Przewagi konkurencyjne coraz częściej wynikają nie tylko z innowacyjności, lecz także z kontroli nad łańcuchami dostaw od metali ziem rzadkich po komponenty dla energetyki odnawialnej i infrastruktury cyfrowej. Azja, a w szczególności Chiny, umacnia swoją pozycję w produkcji technologii energetycznych, podczas gdy Stany Zjednoczone dominują w obszarze usług cyfrowych i rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji. Europa, dysponując ograniczonymi zasobami surowców i silnym uzależnieniem od importu technologii, staje przed koniecznością redefinicji swojej strategii rozwojowej, co dotyczy także Polski.

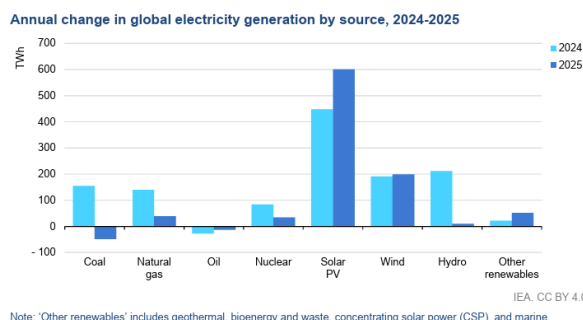
Z perspektywy Polski szczególnie istotne są wnioski płynące z najnowszej analizy Międzynarodowej Agencji Energetycznej. Obserwowane globalnie spowolnienie tempa wzrostu emisji CO₂, przy jednoczesnym rekordowym rozwoju odnawialnych źródeł energii, potwierdza, że transformacja energetyczna przyspiesza, choć nadal pozostaje niewystarczająca wobec rosnącego zapotrzebowania na energię. Dla gospodarki o wciąż wysokim udziale węgla oznacza to rosnącą presję, zarówno regulacyjną, jak

i kosztową, na przyspieszenie inwestycji w źródła niskoemisyjne, modernizację infrastruktury oraz poprawę efektywności energetycznej. Kluczowe staje się jednocześnie ograniczanie emisji i zapewnienie stabilnych dostaw energii w warunkach rosnącego popytu, napędzanego m.in. przez elektryfikację i rozwój nowych sektorów gospodarki.

Na tle UE, Polska pozostaje jednym z bardziej emisyjnych systemów energetycznych, co w warunkach rosnącej roli energii elektrycznej oraz zmiennych warunków klimatycznych może przekładać się na pogorszenie konkurencyjności krajowego przemysłu. Doświadczenia Stanów Zjednoczonych pokazują natomiast, że krótkoterminowe zmiany cen paliw mogą prowadzić do odwrócenia trendów emisyjnych, co podkreśla znaczenie budowy stabilnych, przewidywalnych źródeł energii o niskiej emisyjności. W tym kontekście strategicznym kierunkiem dla Polski powinna być przyspieszona dywersyfikacja miksu energetycznego, obejmująca rozwój odnawialnych źródeł energii oraz energetyki jądrowej. Pozwoli to nie tylko ograniczyć zależność od węgla, ale także zmniejszyć ekspozycję na rosnące koszty emisji w ramach polityki klimatycznej UE.

Jednocześnie przykład Chin pokazuje, że szybka i konsekwentna rozbudowa mocy w OZE może prowadzić do realnego ograniczenia emisji nawet w dużych, uprzemysłowionych gospodarkach. Dla Polski oznacza to, że transformacja energetyczna nie jest już wyłącznie wyzwaniem regulacyjnym, lecz staje się kluczowym elementem długoterminowej strategii rozwojowej i budowania bezpieczeństwa gospodarczego.

Rys 3. Zmiana w globalnej produkcji energii elektrycznej według źródła rok do roku, 2024-2025

Źródło: MAE

Raport ICAP na temat stanu handlu emisjami na świecie w 2026 r.

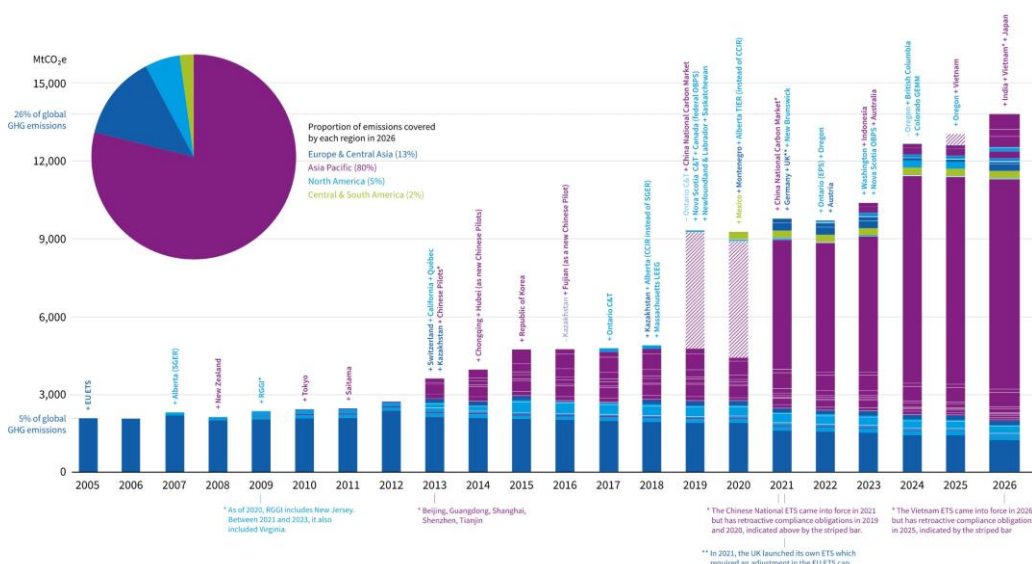
W kwietniu 2026 r. opublikowany został doroczny raport ICAP (ang. *International Carbon Action Partnership*¹⁹) na temat aktualnego stanu handlu emisjami na świecie (ang. *Emissions Trading Worldwide Status Report 2026*).²⁰ Autorzy raportu podkreślają fakt kontynuacji dotychczasowego globalnego trendu rozwoju systemów handlu emisjami (ETS), jako preferowanych instrumentów redukcji emisji. Trend ten utrzymuje się pomimo trudnej sytuacji na globalnych rynkach energii. Potwierdza to skuteczność wysiłków mitygacyjnych z wykorzystaniem systemów handlu emisjami podejmowanych przez rządy wielu krajów, zarówno rozwiniętych, jak i rozwijających się. Według autorów raportu, atrakcyjność systemów ETS jest pochodną ich elastyczności i efektywności kosztowej. Z początkiem 2026 r. na wszystkich kontynentach działały już 42 takie systemy, co stanowi wzrost w stosunku do I kwartału 2025 r., kiedy funkcjonowało ich 38. Dla wielu państw wdrażających bądź planujących wdrożenie ETS, systemy te stały się głównymi środkami redukcji emisji w sektorach gospodarczych i przemysłowych, co znalazło odzwierciedlenie w przedkładanych sekretariatowi UNFCCC

ustalanych na poziomie krajowym wkładach do porozumienia (ang. *Nationally Determined Contributions 3.0, NDCs*). Najnowszy raport ICAP potwierdza, że kolejnych 16 systemów ETS znajduje się na różnych etapach planowania (9) i wdrażania (7). Przewiduje się, że zgodnie z zapowiedziami, trzy nowe systemy handlu emisjami działające na poziomie krajowym zostaną w tym roku uruchomione w Japonii, Wietnamie i Indiach.

Rozwój systemów ETS w UE i na świecie

Funkcjonujące obecnie systemy ETS obejmują (rys. 1) ok. 26% światowych emisji CO₂, o 3% więcej, niż w poprzedzającym roku, a udział globalnych emisji gazów cieplarnianych objętych systemami ETS wzrósł ponad 3-krotnie od 2005 r. Największym w odniesieniu do wartości i wielkości obrotów na rynku i najstarszym tego rodzaju systemem pozostaje unijny ETS, obejmujący przemysłowe i energetyczne instalacje stacjonarne państw czł. UE i EEA oraz lotnictwo i transport morski. Zgodnie z planami, w 2028 r. ma zostać w pełni uruchomiony osobno funkcjonujący system ETS2 - obejmujący budynki i transport drogowy. Niektóre państwa czł. UE wdrożyły dodatkowe, własne

Rys. 4. Globalna ekspansja handlu emisjami

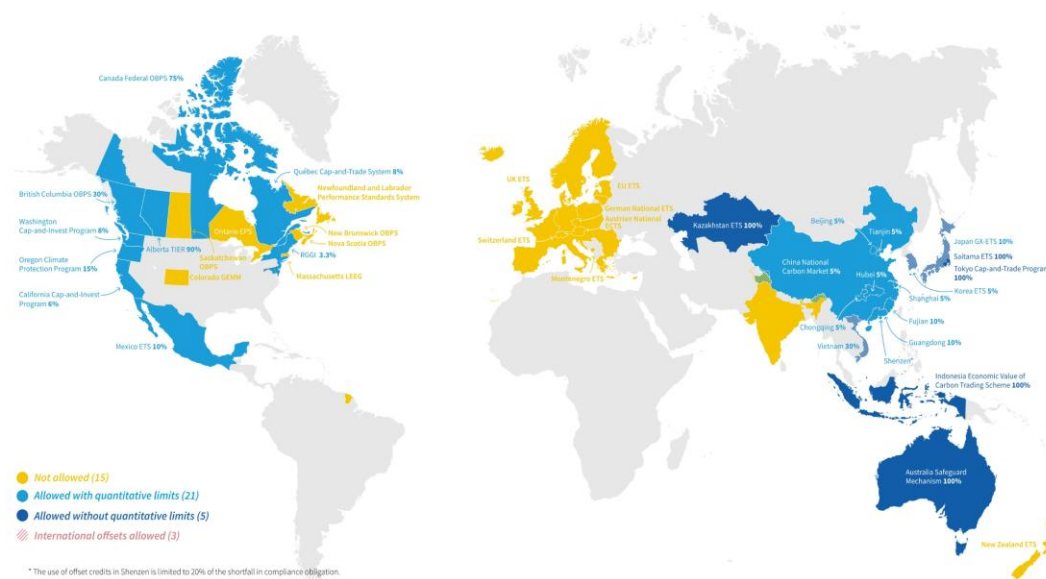

Źródło: ICAP (2026). *Emissions Trading Worldwide: Status Report 2026*. Berlin: International Carbon Action Partnership, s. 23.

¹⁹ ICAC to międzynarodowe forum współpracy na rzecz globalnego rozwoju systemów handlu emisjami (ETS), założone 29 października 2007 r. - KOBIZE jest jego członkiem od 16 lipca 2025 r.

²⁰ ICAP (2026). *Emissions Trading Worldwide: Status Report 2026*. Berlin: International Carbon Action Partnership.

Rys. 5. Dopuszczenie kredytów offsetowych do systemów handlu emisjami

Źródło: ICAP (2026). Emissions Trading Worldwide: Status Report 2026. Berlin: International Carbon Action Partnership, s. 31.

systemy handlu emisjami, wzmacniające bądź zwiększające ich krajowe wysiłki.

Ewoluuje nie tylko unijny ETS. Inne duże gospodarki wzmacniają swoje systemy handlu, zwiększając ich ambicje i zasięg sektorowy bądź planując przyjęcie bezwzględnego limitu (pułapu) emisji, jak Chiny, które przyjęły harmonogram wdrożenia takich zmian do 2027 r. Wśród dwudziestu największych gospodarek świata (G-20) systemy handlu emisjami na poziomie krajowym lub poniżej poziomu krajowego uruchomiono dotychczas w 14 państwach.

Autorzy raportu ICAP zwracają uwagę na wzrost zainteresowania wykorzystaniem w krajowych systemach ETS jednostek offsetowych i włączaniem do ETS mechanizmów kredytowych. Planowane rozwiązania obejmują zarówno offsety krajowe, jak i kredyty międzynarodowe.

Mechanizmy wspierające systemy ETS

Unijny ETS stanowi nie tylko przykład, z którego korzystać mogą inne państwa przy wdrażaniu swoich systemów handlu, ale także wpływa on realnie na rozwój handlu emisjami na świecie. Przykładowo, wdrażanie unijnego mechanizmu CBAM (ang. *Carbon Border Adjustment Mechanism*) staje się impulsem do odchodzenia od bezpłatnych przydziałów jednostek również w pozaunijnych systemach handlu, co wiąże się z dążeniem do

zapewnienia równoważnych środków, które pozwolą na wyłączenie z mechanizmu CBAM towarów eksportowanych do państw czł. UE.

Przychody z systemów ETS

Lata funkcjonowania systemów ETS pokazują, że zwiększają one nie tylko swoją efektywność, motywując uczestników do redukcji emisji, ale generują przychody, które mogą być wykorzystywane do finansowania sprawiedliwej transformacji lub działań adaptacyjnych. Autorzy raportu ICAP wskazują także, że systemy ETS uzyskują środki finansowe poprzez sprzedaż uprawnień na aukcjach, ale także z działań podejmowanych poza systemem, np. w ramach Art. 6.2 lub mechanizmu kredytowego Porozumienia paryskiego (PACM).

Systemy ETS generują przychody z aukcji uprawnień, sprzedaży kredytów lub wpłat do funduszy. Dochody te są wykorzystywane na wiele sposobów, odzwierciedlając priorytety poszczególnych jurysdykcji, jak pokazano na grafice. Oprócz adaptacji i sprawiedliwej transformacji przychody z ETS są przeznaczone na wsparcie działań mitygacyjnych, wsparcie niskoemisyjnej innowacyjności czy finansowanie innych celów rozwojowych, choć trafiają też do budżetu, w tym na spłatę zobowiązań finansowych państwa.

Przegląd 2-letniego raportu transparentności Polski do Porozumienia paryskiego

W dniach 13-17 kwietnia 2026 r. w siedzibie IOŚ-PIB w Warszawie odbył się przegląd pierwszego, 2-letniego raportu transparentności Polski, BTR1, przygotowanego przez KOBiZE w ramach zobowiązań Polski wynikających z Porozumienia paryskiego.

Raporty BTR i proces ich przeglądu są jednym z kluczowych elementów wdrażania Porozumienia paryskiego. Raporty te, składane co dwa lata przez państwa, które są stronami Porozumienia, opracowywane są według wytycznych określonych w ramach nowego systemu transparentności. Raporty BTR pozwalają na zapewnienie wysokiego poziomu przejrzystości działań podejmowanych przez państwa na całym świecie i umożliwiają wzmacnianie odpowiedzialności, porównywalności i wzajemnego zaufania w odniesieniu do wysiłków podejmowanych przez Strony w odpowiedzi na zmiany klimatu.

Pierwszy polski raport transparentności został opracowany przez KOBiZE i przekazany do UNFCCC pod koniec 2024 r.²¹ Do głównych kwestii ujętych w tym raporcie, które podlegały również procesowi przeglądu, należą kwestie dotyczące m.in.:

- ▶ krajowej inwentaryzacji gazów cieplarnianych (GC),
- ▶ krajowych polityk i działań oraz postępów w realizacji i osiąganiu przyjętego w ramach Porozumienia paryskiego tzw. wkładu ustalanego na poziomie krajowym (ang. *Nationally Determined Contribution - NDC*),
- ▶ informacji o konsekwencjach zmian klimatu i adaptacji do nich, oraz
- ▶ udzielaniu przez Polskę wsparcia finansowego i transferu technologii.

Zgodnie z systemem transparentności działań, jaki został przyjęty w ramach Porozumienia paryskiego, wszystkie raporty BTR poddawane są ocenie w ramach przeglądów realizowanych przez ekspertów ONZ, tworzących wraz z przedstawicielem Sekretariatu UNFCCC tzw. Zespół Ekspertów ds. Przeglądu (ang. *Technical Expert Review Team, TERT*). W proces przeglądu raportu BTR1 Polski

zaangażowani byli przedstawiciele i eksperci wielu instytucji krajowych, co umożliwiło zaprezentowanie kompleksowego obrazu działań Polski w obszarze zmian klimatu, jak również szerokiej perspektywy rozwoju zielonej, nowoczesnej i zrównoważonej gospodarki w naszym kraju. Przegląd był również okazją do przedstawienia najnowszych informacji o działaniach i postępach Polski w realizacji zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego.

BTR1 Polski został pozytywnie oceniony przez zespół międzynarodowych ekspertów (TERT) i Sekretariat UNFCCC. Zespół ten przedstawił swoje wstępne rekomendacje do wykorzystania w pracach nad kolejnym, drugim raportem transparentności. Prace nad BTR2 Polski już trwają i koordynowane są przez KOBiZE, a sam raport zostanie przekazany do UNFCCC pod koniec tego roku. Oficjalny raport UNFCCC z przeglądu polskiego raportu BTR1 zostanie opublikowany na stronach Konwencji klimatycznej (unfccc.int) najprawdopodobniej w sierpniu br.²²

²¹ Pierwszy [raport transparentności dla Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu](#), IOŚ-PIB/KOBiZE, grudzień 2024 r

²² Zdjęcia KOBiZE

| Najważniejsze informacje z globalnych systemów ETS

- ▶ **1 kwietnia** – Japonia uruchomiła obowiązkową drugą fazę systemu GX-ETS, po 3-letnim okresie dobrowolnym (2023–2025). Druga faza potrwa 7 lat (2026–2032). W fazie dobrowolnej uczestniczyło ponad 700 firm odpowiadających za ponad 50% krajowych emisji GHG. Obecnie system obejmuje podmioty emitujące średnio, co najmniej 100 tys. ton CO₂ rocznie, czyli ok. 300–400 firm. GX-ETS działa jako system „*baseline-and-credit*”, gdzie całkowity limit emisji wynika z sumy indywidualnych wartości bazowych emisji, ustalanych głównie przez stopniowo obniżane benchmarki. Dokładny krajowy cap nie został jeszcze określony i ma zostać opublikowany najwcześniej w 2026 r. Firmy muszą rozliczać emisje w oparciu o uprawnienia, z możliwością handlu nadwyżkami i niedoborami. Nie przewidziano bankowania uprawnień – czyli przenoszenia uprawnień na następny okres (które jest rozważane od 2027 r.), a „pożyczanie” uprawnień z kolejnych okresów jest zabronione. Do 10% zobowiązań firm można pokryć określonymi jednostkami offsetowymi. System zakłada od 2027 r. wprowadzenie korytarza cenowego: z górnym progiem: 4 300 JPY (ok. 25 EUR) i dolnym: 1 700 JPY (ok. 10 EUR). Od 2033 r. planowane jest wprowadzenie aukcji uprawnień dla wysokoemisyjnych sektorów energetycznych.²³
- ▶ **3 kwietnia** – Administracja Donalda Trumpa przedstawiła propozycję budżetu USA na 2027 r., która zakłada znaczące cięcia w obszarze klimatu, energii i ochrony środowiska, przy jednoczesnym zwiększeniu wydatków obronnych do rekordowego poziomu 1,5 bln USD. Plan obejmuje m.in. redukcję ponad 15 mld USD na programy czystej energii, które administracja określa, jako kosztowne i destabilizujące system energetyczny. Środki mają zostać częściowo przesunięte na rozwój stabilnych źródeł energii działających w trybie ciągłym, głównie opartych na paliwach kopalnych. Propozycja przewiduje także likwidację wsparcia dla elektromobilności, w tym anulowanie ok. 4 mld USD na infrastrukturę ładowania pojazdów elektrycznych oraz subsydiów dla producentów baterii. Dodatkowo planowane są cięcia w badaniach naukowych, tj. ok. 1,1 mld USD w Departamencie Energii, oraz w programach wsparcia dla gospodarstw domowych o niskich dochodach. Budżet zakłada również niemal o połowę mniejsze finansowanie Agencji Ochrony Środowiska (EPA). Równocześnie plan zakłada zmianę priorytetów w zarządzaniu lasami państwowymi, tj. większy nacisk na produkcję drewna i przeciwdziałanie pożarom kosztem ochrony przyrody. Propozycja wpisuje się w szerszą strategię administracji, skoncentrowaną na zwiększeniu wydobycia paliw kopalnych i ograniczaniu polityki klimatycznej. Projekt budżetu spotkał się z ostrą krytyką ze strony Demokratów i organizacji ekologicznych, które zapowiadają sprzeciw. Jak w przypadku większości propozycji budżetowych prezydenta, jego ostateczny kształt będzie negocjowany w Kongresie i prawdopodobnie ulegnie zmianom.²⁴
- ▶ **16 kwietnia** – Brytyjski rząd ogłosił, że od kwietnia 2028 r. zlikwiduje mechanizm Carbon Price Support (CPS), czyli podatek od paliw kopalnych wykorzystywanych w produkcji energii elektrycznej. Instrument ten został wprowadzony w 2013 r., aby wzmocnić sygnał cenowy dla redukcji emisji ponad poziom wynikający z systemu handlu emisjami (ETS). Obecnie rząd uznaje, że CPS spełnił swoją rolę, tj. przyczynił się m.in. do wyeliminowania węgla z produkcji energii oraz wsparł rozwój ETS. Decyzja o jego zniesieniu wpisuje się w strategię transformacji energetycznej i cel osiągnięcia czystej energii do 2030 r., przy jednoczesnym uproszczeniu

²³ <https://icapcarbonaction.com/en/news/japan-transitions-its-ex-ets-mandatory-phase>

²⁴ <https://www.latimes.com/environment/story/2026-04-03/trumps-budget-plan-would-cut-climate-programs-boost-military-spending>

systemu opodatkowania i regulacji emisji. Likwidacja CPS ma również wymiar ekonomiczny – środki zaoszczędzone dzięki jego usunięciu mają częściowo zrekomensować koszty dla odbiorców energii związane z innymi programami, w tym wsparciem konkurencyjności przemysłu (ang. *British Industrial Competitiveness Scheme*), co ma przyczynić się do obniżenia rachunków za energię dla przedsiębiorstw. Zmiana zostanie formalnie wprowadzona poprzez przyszłą ustawę finansową i stanowi element szerszej reformy polityki klimatyczno-energetycznej Wielkiej Brytanii.²⁵

- ▶ **27 kwietnia** – Rząd Korei Południowej wraz z Korea Exchange (KRX) planuje uruchomienie dobrowolnego rynku kredytów węglowych w 2026 r., aby ułatwić firmom, szczególnie MŚP i startupom, inwestowanie w technologie redukcji emisji. Nowy system ma uzupełniać ETS, który obejmuje ok. 71% emisji, ale koncentruje się na dużych emitentach. Dobrowolny rynek pozwoli firmom realizować projekty redukcji emisji, certyfikować je i handlować kredytami. KRX stworzy platformę handlową i zintegrowany rejestr śledzący cały cykl kredytów. Wprowadzony zostanie system oceny jakości. Korea zakłada też otwarcie na inwestorów zagranicznych i współpracę z globalnymi platformami, aby zwiększyć płynność rynku i rozwijać rolę regionalnego

centrum handlu emisjami w Azji.²⁶

- ▶ **27 kwietnia** – Wietnam wprowadził nowe regulacje dotyczące międzynarodowego handlu kredytami węglowymi, które obowiązują od maja 2026 r. Ramy te umożliwiają transgraniczny obrót kredytami, przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z krajowymi celami klimatycznymi oraz zasadami Porozumienia paryskiego. Za zatwierdzanie transferów międzynarodowych odpowiada Ministerstwo Rolnictwa i Środowiska. Nowe przepisy wprowadzają limity eksportu offsetów, uzależnione od rodzaju projektu i sposobu rozliczania emisji. W przypadku projektów stosujących tzw. „*corresponding adjustments*”, czyli brak podwójnego liczenia redukcji, możliwe jest przekazanie za granicę do 90% kredytów w sektorach priorytetowych, natomiast dla pozostałych działań limit wynosi zazwyczaj 50%. Do sektorów priorytetowych zaliczono m.in. energetykę, transport, przemysł, gospodarkę odpadami oraz rolnictwo. Bardziej rozwinięte obszary, takie jak biomasa, modernizacja produkcji cementu czy wybrane działania leśne, objęto niższymi limitami. Dochody z handlu kredytami będą traktowane jako przychód projektu lub wpływy do budżetu państwa, w zależności od struktury przedsięwzięcia, a ich zatwierdzanie będzie wymagało współpracy międzyresortowej.²⁷

²⁵ <https://questions-statements.parliament.uk/written-statements/detail/2026-04-16/hcws1519>

²⁶ <https://en.sedaily.com/markets/2026/04/27/krx-joins-voluntary-carbon-market-launch-plans-carbon>

²⁷ <https://research.hktdc.com/en/article/MjMwOTc3NiA1Nw>

Pozostałe informacje

- ▶ **Art. 6 Porozumienia Paryskiego.** Zgodnie z danymi zamieszczonymi przez UNEP-CCC w bazie danych dotyczącej realizacji działań w ramach Art. 6 Porozumienia Paryskiego²⁸ na koniec kwietnia 2026 r. odnotowano 151 zatwierdzonych działań nowego mechanizmu redukcji emisji z Porozumienia z Paryża (ang. *Paris Agreement Crediting Mechanism, PACM*) w 28 krajach. Spośród tych działań, formalnie na chwilę obecną zarejestrowano 22 projekty²⁹, a dla jednego z nich zatwierdzono również pierwszy wniosek o wydanie jednostek w ramach mechanizmu PACM³⁰. Transfery międzynarodowe (ang. *Internationally Transferred Mitigation Outcomes, ITMO*) objęły łącznie 27,7 mln jednostek, a uczestniczyło w nich 5 krajów. Podpisano 107 umów dwustronnych w sprawie realizacji wspólnych działań zgodnie z Art. 6.2 Porozumienia paryskiego z udziałem 63 państw.
- ▶ **Jednostki CER (ang. *Certified Emission Reduction, CER – jednostki poświadczonej redukcji emisji*).** Sekretariat Konwencji Klimatycznej (UNFCCC) opublikował dane dotyczące projektów CDM (ang. *Clean Development Mechanism, CDM – mechanizm czystego rozwoju*)³¹, z których wynika, że na koniec kwietnia było 7825 projektów CDM, a łączna liczba wydanych jednostek CER, wygenerowanych w ramach tych projektów, wyniosła 2 385 mln. Natomiast całkowita liczba jednostek wydanych w związku z realizacją 354 działań programowych CDM (ang. *Programme of Activities, PoA – działania programowe*)³² osiągnęła poziom 74,7 mln jednostek CER.
- ▶ KE opublikowała raport pt. „*Impacts of the climate transition on public finances*”. Z najnowszego badania zleconego przez Dyрекcyję Generalną ds. Działań w Dziedzinie Klimatu (DG

CLIMA) Komisji Europejskiej wynika, że przejście do neutralności klimatycznej znacząco zmieni gospodarkę UE, jednak nie będzie stanowiło zagrożenia dla stabilności finansów publicznych. W badaniu oceniono bezpośredni wpływ transformacji na dochody, wydatki i saldo budżetowe, uwzględniając również skutki pośrednie. Transformacja klimatyczna i energetyczna znacząco zmieni strukturę finansów publicznych w UE.

Wśród głównych elementów wskazanych w raporcie KE można wyróżnić:

- W wyniku transformacji klimatycznej i energetycznej dochody rządów z paliw kopalnych będą stopniowo się zmniejszać, a dochody z opłat za emisję dwutlenku węgla będą rosły w okresie przejściowym, aż do momentu, gdy dekarbonizacja gospodarki spowoduje również ich spadek.
- UE już rozpoczęła odchodzenie od paliw kopalnych i zobowiązała się do stopniowego wycofywania subsydiów. Dochody z opodatkowania paliw kopalnych powinny maleć, jako udział w PKB aż do 2050 r., zgodnie z postępującą elektryfikacją gospodarki oraz przechodzeniem na odnawialne i niskoemisyjne źródła energii
- Ustalanie cen za emisję dwutlenku węgla stanowi centralny element polityki klimatycznej UE od dwóch dekad i w najbliższych latach zostanie rozszerzone na nowe sektory – budynki, transport drogowy oraz dodatkowe sektory (głównie mały przemysł nieobjęty obecnym systemem handlu emisjami) – w ramach ETS2. Dochody z opłat za emisję CO₂, pochodzące z ETS, ETS2 oraz CBAM, mają stać się istotnym źródłem

²⁸ <https://article6pipeline.unepccc.org/global-data>, dostęp w dn. 11.05.2026

²⁹ https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement/paris-agreement-crediting-mechanism/CDM_transition/transition-list

³⁰ <https://conta.cc/4cno7Vc> oraz https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement/article-6/article-64-pacm/mechanism-process/issuance/provisional_request/PoA10471#issuance-request-number10471-MPI-IRP2

³¹ <http://cdm.unfccc.int>, dostęp w dn. 11.05.2026

³² ang. *Programme of Activities (PoA)* – działania programowe obejmują realizację wielu pojedynczych projektów, które łączy wspólna procedura zatwierdzania, a dodawanie kolejnych projektów odbywa się bez konieczności ich nowego zatwierdzania, co prowadzi do obniżenia kosztów (więcej nt. CDM PoA: <http://cdm.unfccc.int/ProgrammeofActivities/index.html>)

dochodów publicznych, osiągając szczyt w połowie lat 30.

- Pośrednie skutki dla dochodów i wydatków publicznych prawdopodobnie pojawią się w wyniku zmian w zatrudnieniu, konsumpcji prywatnej oraz poziomie inwestycji. Skutki te są bardziej niepewne niż bezpośrednie efekty, ale prawdopodobnie nie będą bardzo duże. Na przykład wzrost bezrobocia zmniejszyłby wpływy z podatku dochodowego, jednocześnie zwiększając wydatki na świadczenia socjalne. Z kolei pozytywny wpływ na PKB zwiększyłby dochody państwa i mógłby obniżyć niektóre rodzaje wydatków. Ponadto rządy prawdopodobnie będą nadal zapewniać dodatkowe wsparcie publiczne w celu zwiększenia inwestycji związanych z transformacją.

W celu oceny łącznych skutków transformacji klimatycznej dla finansów publicznych, w badaniu porównano ścieżki rozwoju gospodarczego w scenariuszu neutralności klimatycznej oraz w scenariuszu ograniczonej ambicji redukcji emisji. Wykorzystano przy tym dwa modele makroekonomiczne: model równowagi ogólnej (GEM-E3) oraz model ekonometryczny (E3ME). Przedstawiony przez DG Climate Action raport wskazuje, że transformacja w kierunku neutralności klimatycznej nie będzie decydującym czynnikiem dla długoterminowej stabilności finansów publicznych w nadchodzących dekadach. Mimo różnic między zastosowanymi modelami w zakresie efektów pośrednich, oba podejścia zgodnie pokazują, że ich skala będzie ograniczona. Jak podkreśla KE w raporcie, skoncentrowano się wyłącznie na wpływie transformacji w kierunku neutralności klimatycznej na finanse publiczne i nie uwzględniono skutków związanych z zagrożeniami klimatycznymi dla aktywności gospodarczej ani wydatków publicznych.

- ▶ Francja opublikowała „[Frances's Roadmap for Transitioning away from Fossil Fuels](#)”, w której przedstawiono drogę odejścia od wykorzystywania węgla, ropy, oraz gazu do 2050 r. W ten sposób Francja stała się pierwszym krajem,

który odpowiedział na wezwanie do przygotowania krajowych planów transformacji zgłoszone przez Prezydencję Konferencji Stron Ramowej Konwencji ONZ w sprawie Zmian Klimatu Klimatycznej COP30. Po zeszłorocznej nieudanej próbie włączenia strategii odejścia od paliw kopalnych do ostatecznego tekstu wyników Konferencji UNFCCC COP30, Prezydent COP30 nawoływał do przedstawienia map drogowych przed sesją COP31. Francja nadal pozostaje w dużym stopniu uzależniona od importowanego gazu i ropy, przy czym ponad 95% paliw kopalnych pochodzi z zagranicy i stanowi około 65% emisji GHG Francji. Zgodnie z nową przyjętą mapą drogową wykorzystanie węgla, którego konsumpcja wynosi obecnie poniżej 1% zużycia finalnego ma zostać całkowicie wyeliminowana do 2030 r., a ostatnie dwie elektrownie węglowe mają zostać zamknięte do 2027 r. Jeśli chodzi o ropę, której wykorzystanie obecnie stanowi 38% zużycia paliw kopalnych we Francji, to jej udział ma być zredukowany głównie poprzez elektryfikację transportu (zgodnie z europejskimi celami w zakresie ograniczenia emisji CO₂ z pojazdów, rozbudowę stacji ładowania, a także elektryfikację ciężkich pojazdów ciężarowych i autobusów). Natomiast gaz, który stanowi 19% wśród paliw kopalnych wykorzystywanych we Francji ma być stopniowo wycofywany poprzez elektryfikację, rozwój pomp ciepła, oraz efektywność energetyczną, w szczególności w sektorach budownictwa oraz przemysłu. Zgodnie Planami Energetycznymi (ang. *Multiannual Energy Planning*) Francja zamierza zredukować udział paliw kopalnych w końcowym zużyciu energii do 40% do 2030 r. oraz do 30% w 2035 r. Francja zakłada również zwiększenie dostaw bezemisyjnej energii, dzięki nowym mocom jądrowym oraz zwiększeniu produkcji wodoru. W strategii określono również plan mający na celu zwiększenie wykorzystania biometanu, energetyki wodnej, odnawialnego ciepła oraz dużych inwestycji w infrastrukturę sieci, tak aby dostosować zwiększone zapotrzebowanie na energię oraz potrzeby elastyczności systemu. Jednym z elementów jest również przewidziane wsparcie dla państw rozwijających się,

w obszarze transformacji i odejściu od wykorzystania paliw kopalnych.³³

- ▶ W dniu 29 kwietnia br. Międzynarodowa Agencja Meteorologiczna opublikowała raport pt. „*European State of Climate 2025*”, z którego wynika, że Europa w 2025 r. była najszybciej ocieplającym się kontynentem. Aż 95% jej obszaru odnotowało temperatury powyżej średniej. Występowały rekordowe fale upałów, m.in. 3-tygodniowa fala upałów na północy, gdzie temperatury przekraczały 30°C nawet w pobliżu koła podbiegunowego. Temperatury mórz osiągnęły najwyższe w historii wartości, a 86% obszaru objęły silne morskie fale upałów. Jednocześnie obserwowano szybkie topnienie lodowców, pokrywa śnieżna była niższa o 31%, a lądolód Grenlandii stracił ok. 139 Gt lodu. Zjawiska te pogłębiają deficyty wody: przepływy rzek były poniżej normy przez 11 miesięcy, a 70% rzek miało niższe roczne wartości. Nasileniu uległy także pożary, które objęły ponad 1,03 mln ha. Zmiany te mają poważne konsekwencje dla środowiska, gospodarki i społeczeństwa i pojawiły się mimo rosnącego udziału OZE (46,4%, w tym 12,5% energii słonecznej).³⁴
- ▶ Podczas nieformalnego szczytu państw czł. UE, który odbył się na Cyprze przedstawiciele Prezydencji Cypryjskiej, Rady UE oraz KE podpisali dokument pt. „*One Europe, One Market*”. Zgodnie z tym porozumieniem określono najważniejsze z działań w zakresie rozwoju wspólnego rynku, jakie powinny zostać podjęte i wypracowane najpóźniej do końca 2027 r. Wśród głównych kierunków działań znajdują się m.in. uproszczenie przepisów, usuwanie barier i integracja jednolitego rynku i wspieranie trwałych stosunków handlowych, obniżenie cen energii i dekarbonizacja oraz

stymulowanie transformacji cyfrowej i AI. Plan działania określa kluczowe inicjatywy legislacyjne i polityczne we wszystkich pięciu strategicznych elementach składowych oraz odpowiadający im harmonogram osiągnięcia porozumienia. W ramach działania 4. *Obniżenie cen energii i dekarbonizacja* określono harmonogram poszczególnych działań wśród, których znajdują się również te dotyczące EU ETS.³⁵

- ▶ Koalicja największych korporacji, inwestorów i startupów – w tym Norrskén, H&M i Oatly – wezwała europejskich przywódców do „zakończenia dominacji paliw kopalnych” w obliczu gwałtownych wzrostów cen energii. W liście otwartym firmy te zachęciły europejskich przywódców do wyznaczenia celu, zgodnie z którym do 2040 r. ponad połowa gospodarki UE miałaby być zasilana czystą energią elektryczną wytwarzaną lokalnie, dzięki czemu UE stałaby się tzw. „Elektro-Unią” i pierwszym na świecie „elektro-kontynentem”. Autorzy listu informują, że chociaż 90% Europy można byłoby zelektryfikować przy użyciu już istniejącej technologii, energia elektryczna stanowi mniej niż jedną czwartą końcowego zużycia energii w UE. W liście wskazano, że wysokie ceny energii hamują postęp przemysłowy i innowacje w Europie, a energia elektryczna dla przemysłu w UE kosztuje ok. 2 razy więcej niż w USA i o 50% więcej niż w Chinach. Autorzy argumentują, że wraz z dalszym spadkiem kosztów energii słonecznej i wiatrowej, krajowe odnawialne źródła energii mogłyby zapewnić europejskim przedsiębiorstwom przystępną cenowo i niezbędną energię. Mogłyby to zapoczątkować ogromne zmiany w przemyśle wytwórczym, transporcie i rolnictwie, a także w nowych branżach.³⁶

³³ https://www.ecologie.gouv.fr/sites/default/files/documents/202604_France%20s_roadmap_to_transitioning_away_from_Fossil_Fuel_EN.pdf

³⁴ <https://wmo.int/news/media-centre/european-state-of-climate-2025-record-heatwaves-from-mediterranean-arctic-while-glaciers-shrink-and>

³⁵ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8473-2026-INIT/en/pdf>

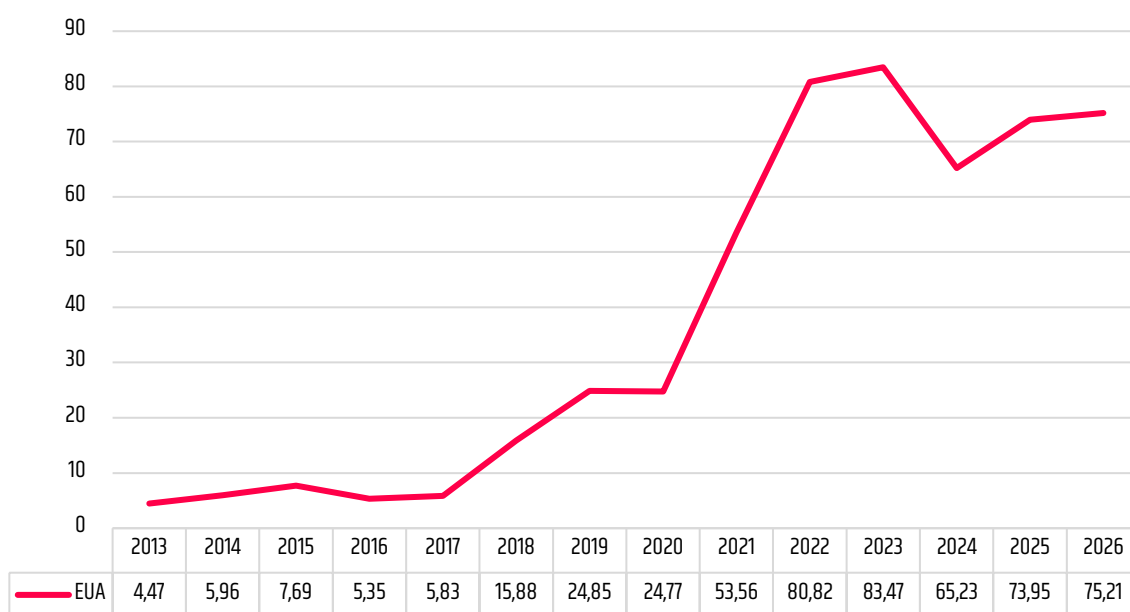
³⁶ <https://www.edie.net/corporates-call-on-eu-to-become-the-first-electro-continent/>

Tabela 7. Kalendarium najważniejszych wydarzeń w maju 2026 r.

Dzień	Wydarzenie
6, 13, 18, 20 i 28 maja	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Międzynarodowych Zagadnień Środowiska
4 i 5 maja	Posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w PE (ENVI)
6-7 maja	Posiedzenie Komisji ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii w PE (ITRE)
4, 11, 18, 21 maja	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Środowiska
8, 19, 28 maja	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Energii
18 maja	Posiedzenie plenarne Parlamentu Europejskiego w Szttrasburgu
W maju	<p>Terminy aukcji uprawnień EUA w UE:</p> <p><u>EEX: 13 i 27 maja 2026 r. (środa) – krajowa aukcja polskich uprawnień – 1,524 mln EUA/ aukcję (start 9:00-11:00):</u></p> <p>EEX: od 4 do 28 maja 2026 r. (poniedziałek, wtorek i czwartek) – unijna aukcja uprawnień EUA (+EFTA): 2,712 mln EUA/na aukcję;</p> <p>EEX: od 8 do 29 maja 2026 r. – 1,093 mln EUA/aukcję (piątek - krajowa aukcja niemiecka).</p>

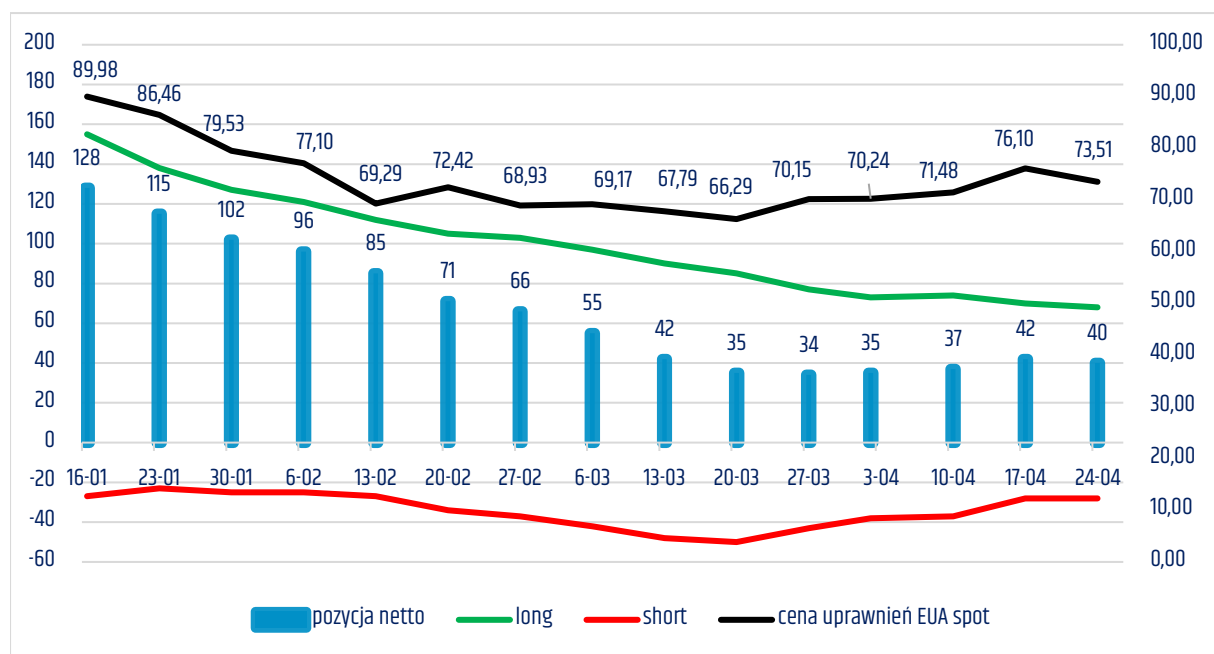
Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie EEX, PE, Rady UE.

Wykres 4. Średnie arytmetyczne ceny uprawnień EUA z rynku spot [w EUR] w latach 2013-2026

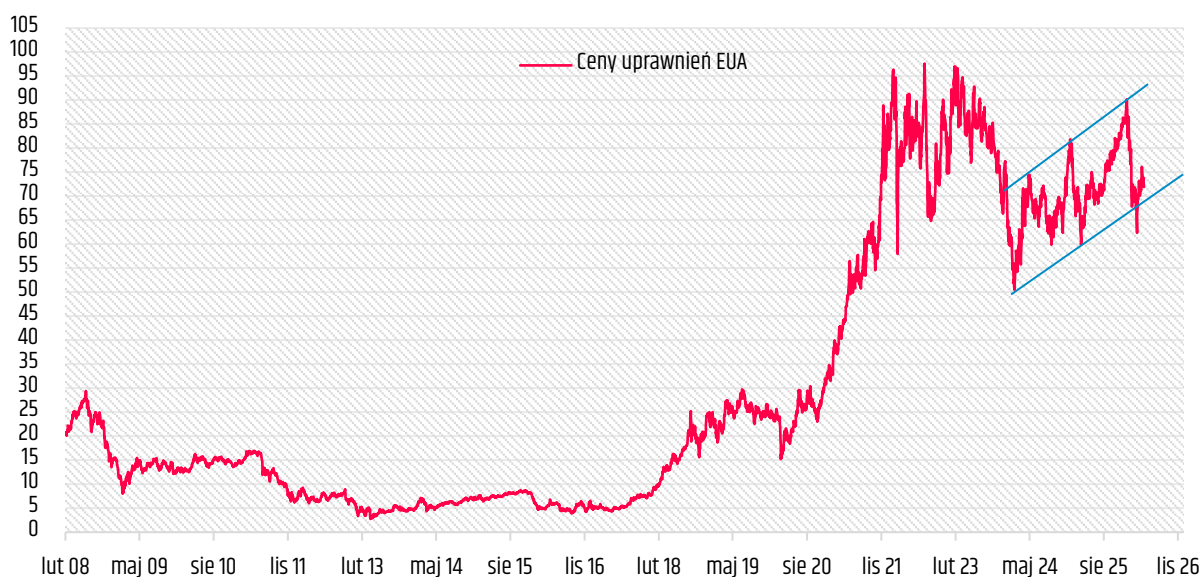
Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.)

Wykres 5. Wielkość pozycji (w mln uprawnień) zajmowanych przez Instytucje finansowe na rynku futures wraz z odpowiadającymi im cenami uprawnień na rynku spot w okresie od stycznia 2026 r.

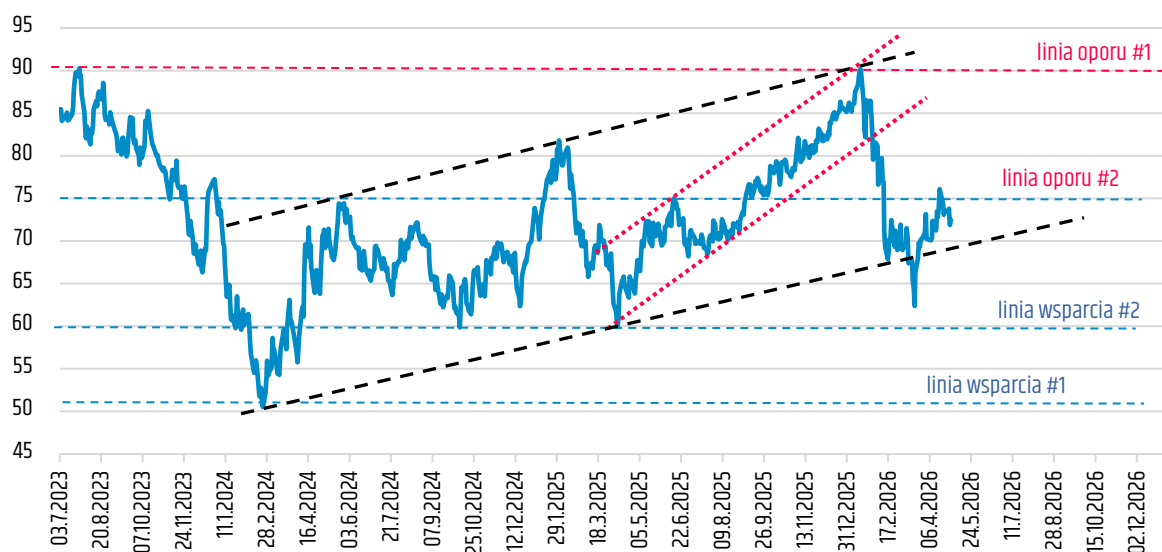

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ICE/EEX oraz COT

Wykres 6. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2008-2026 [w EUR]

Wykres 7. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2023-2026 z wyznaczonymi liniami oporu i wsparcia [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE/ECX, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.).

Celem zobrazowania sytuacji na rynku EU ETS, a także zmienności ceny uprawnień do emisji, w Raporcie z rynku CO₂ zamieszczono wykresy przedstawiające główne trendy cenowe. Wykres 6 prezentuje dane za okres od lutego 2008 r. do kwietnia 2026 r., natomiast wykres 7 przedstawia zakres zmienności cenowej od lipca 2023 r. do kwietnia 2026 r.

Autorzy:

Sebastian Lizak, Robert Jeszke, Aneta Tylka, Marta Roslaniec, Marzena Chodor, Mateusz Szymczycha, Izabela Zborowska, Anna Serzysko, Michał Lewarski, Igor Tatarewicz, Monika Sekuła, Jacek Kołoczek, Paweł Kondrat

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Kontakt:

Zespół Strategii, Analiz i Aukcji

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

ul. Słowicza 32

02-170 Warszawa

e-mail: raportCO2@kobize.pl

W celu otrzymywania bezpośrednio numerów „Raportu z rynku CO₂” zachęcamy Państwa do zapisywania się do naszego newslettera:

[NEWSLETTER](#)